الجزء ٢٤ الحزب ٤٧

۞ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَذَبَ عَلَى ٱللَّهِ وَكَذَّبَ بِٱلصِّدْقِ
إِذْ جَآءَهُۥٓ ۚ أَلَيْسَ فِى جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَٰفِرِينَ ٣٢ وَٱلَّذِى
جَآءَ بِٱلصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِۦٓ ۙ أُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُتَّقُونَ ٣٣
لَهُم مَّا يَشَآءُونَ عِندَ رَبِّهِمْ ۚ ذَٰلِكَ جَزَآءُ ٱلْمُحْسِنِينَ ٣٤
لِيُكَفِّرَ ٱللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ ٱلَّذِى عَمِلُوا۟ وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُم
بِأَحْسَنِ ٱلَّذِى كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ٣٥ أَلَيْسَ ٱللَّهُ بِكَافٍ
عَبْدَهُۥ ۖ وَيُخَوِّفُونَكَ بِٱلَّذِينَ مِن دُونِهِۦ ۚ وَمَن يُضْلِلِ ٱللَّهُ
فَمَا لَهُۥ مِنْ هَادٍ ٣٦ وَمَن يَهْدِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِن مُّضِلٍّ ۗ
أَلَيْسَ ٱللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِى ٱنتِقَامٍ ٣٧ وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُ ۚ قُلْ أَفَرَءَيْتُم مَّا تَدْعُونَ
مِن دُونِ ٱللَّهِ إِنْ أَرَادَنِىَ ٱللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَٰشِفَٰتُ
ضُرِّهِۦٓ أَوْ أَرَادَنِى بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَٰتُ رَحْمَتِهِۦ ۚ
قُلْ حَسْبِىَ ٱللَّهُ ۖ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ ٱلْمُتَوَكِّلُونَ ٣٨ قُلْ يَٰقَوْمِ
ٱعْمَلُوا۟ عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّى عَٰمِلٌ ۖ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ٣٩
مَن يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ٤٠

(32) Și nimeni nu este mai nedrept decât acela care Îi atribuie lui Allah ceea ce nu se I cuvine Lui, precum un partener, o soție sau un fiu. Și nimeni nu este mai nelegiuit decât acela care socotește drept minciună revelația cu care profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a venit. Oare nu se află în Foc adăpost și sălaș pentru cei care nu cred în Allah și în cele aduse de profetul Său?! Ba da! Cu adevărat acela va fi adăpostul și sălașul lor.

Și atunci când Allah l-a menționat pe cel mincinos care tăgăduiește [Mesajul Său], l-a menționat și pe cel sincer care crede și a spus:

(33) Iar acela dintre profeți, și dintre ceilalți oameni, care a arătat limpede Adevărul în vorbele și faptele sale, și a crezut întru acesta, fiind dreptcredincios, și a împlinit faptele presupuse de acesta, acela este dintre cei cu adevărat evlavioși, care plinesc porunca Domnului lor și se depărtează de cele oprite de El.

(34) Ei au la Domnul lor plăcerile veșnice pe care ei le voiesc. Aceasta este răsplata celor care săvârșesc fapte bune, atât în relația cu Creatorul lor, cât și cu oamenii.

(35) Pentru ca Allah să le șteargă lor cele mai rele dintre păcatele pe care le-au săvârșit în viața lumească, datorită căinței lor pentru acestea, și a întoarcerii lor cu credința la Domnul lor, și pentru a le da răsplata lor pentru cele mai bune fapte pe care ei le-au împlinit.

(36) Oare nu este Allah de ajuns ca ocrotitor a ceea ce ține de religia sa, cât și de viața sa lumească, pentru robul Său Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și pentru a-l apăra de vrăjmașii săi? Ba da! El este îndeajuns. Însă ei, o, tu, profetule, datorită ignoranței și prostiei lor, încearcă să te sperie că idolii pe care ei îi adoră fără de Allah, te-ar putea atinge cu vreun rău. Iar acela pe care Allah îl rătăcește și nu îl îndrumă către călăuzire, nu va avea parte de niciun îndrumător, care să îl călăuzească și să îl susțină pe el întru călăuzire.

(37) Și pe acela pe care Allah îl îndrumă către călăuzire, nimeni nu va putea să-l rătăcească. Oare nu este Allah Cel Puternic, pe care nimeni nu Îl poate învinge și îi răpune pe aceia care nu cred în El și nu I se supun?! Ba da! El este Cel Preaputernic și dătător de răzbunare.

(38) O, tu, profetule! Dacă tu îi întrebi pe acești politeiști: „Cine a creat cerurile și pământul?" Ei vor răspunde: „Allah le-a creat!" Spune-le atunci, vădindu-le neputința idolilor lor: „Spuneți-mi despre acești idoli pe care voi îi adorați în locul lui Allah. Dacă Allah ar voi să mă atingă cu un rău, oare ar putea ei să respingă de la mine acest rău, apărându-mă?! Sau dacă Domnul meu va voi să mă binecuvânteze cu îndurarea Sa, oare ar putea ei să oprească îndurarea Sa asupra mea?" Spune-le lor: „Allah, Unicul, îmi este de ajuns ca ocrotitor, și eu am pus tot ceea ce mă privește în grija Lui, și în grija Lui se pun cei care se încred!" (39) O, tu, profetule! Spune: „O, neam al meu! Pliniți voi cele ce vă mulțumesc întru facerea de asociați lui Allah, căci și eu voi plini cele ce mi-au fost poruncite mie de către Domnul meu, chemând la credința în Unicitatea Sa și devoțiunea și sinceritatea arătate întru adorarea Sa. Iar, mai apoi, voi veți cunoaște care sunt consecințele fiecăruia dintre aceste două drumuri.

(40) Și, mai apoi, voi veți ști asupra cui va veni o pedeapsă care îl va înjosi și îl va umili în viața lumească, iar în Viața de Apoi va coborî asupra lui un chin veșnic, care nu încetează și nici nu dispare.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Riscul enorm al faceri de speculații cu privire la Allah și al asocierii față de El a ceea ce nu se cuvine a-I fi asociat Lui sau Legii Sale, Preaslăvitul. 2 - Confirmarea protejării de către Allah a profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) împotriva răului venit din partea vrăjmașilor săi. 3 - Recunoașterea lui Allah ca Unic Domn și Stăpânitor [tauhid ar-rububia], fără recunoașterea lui Allah ca singura divinitate demnă de a fi adorată [tauhid al-uluhia] nu poate salva de Foc pe nimeni.

إِنَّآ أَنزَلۡنَا عَلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ لِلنَّاسِ بِٱلۡحَقِّۖ فَمَنِ ٱهۡتَدَىٰ
فَلِنَفۡسِهِۦۖ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيۡهَاۖ وَمَآ أَنتَ عَلَيۡهِم
بِوَكِيلٍ ٤١ ٱللَّهُ يَتَوَفَّى ٱلۡأَنفُسَ حِينَ مَوۡتِهَا وَٱلَّتِي
لَمۡ تَمُتۡ فِي مَنَامِهَاۖ فَيُمۡسِكُ ٱلَّتِي قَضَىٰ عَلَيۡهَا ٱلۡمَوۡتَ
وَيُرۡسِلُ ٱلۡأُخۡرَىٰٓ إِلَىٰٓ أَجَلٖ مُّسَمًّىۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ
يَتَفَكَّرُونَ ٤٢ أَمِ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِ ٱللَّهِ شُفَعَآءَۚ قُلۡ
أَوَلَوۡ كَانُواْ لَا يَمۡلِكُونَ شَيۡـٔٗا وَلَا يَعۡقِلُونَ ٤٣ قُل
لِّلَّهِ ٱلشَّفَٰعَةُ جَمِيعٗاۖ لَّهُۥ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ ثُمَّ
إِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ ٤٤ وَإِذَا ذُكِرَ ٱللَّهُ وَحۡدَهُ ٱشۡمَأَزَّتۡ
قُلُوبُ ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡأٓخِرَةِۖ وَإِذَا ذُكِرَ ٱلَّذِينَ مِن
دُونِهِۦٓ إِذَا هُمۡ يَسۡتَبۡشِرُونَ ٤٥ قُلِ ٱللَّهُمَّ فَاطِرَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلۡأَرۡضِ عَٰلِمَ ٱلۡغَيۡبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ أَنتَ تَحۡكُمُ بَيۡنَ عِبَادِكَ
فِي مَا كَانُواْ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَ ٤٦ وَلَوۡ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُواْ مَا فِي
ٱلۡأَرۡضِ جَمِيعٗا وَمِثۡلَهُۥ مَعَهُۥ لَٱفۡتَدَوۡاْ بِهِۦ مِن سُوٓءِ ٱلۡعَذَابِ
يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۚ وَبَدَا لَهُم مِّنَ ٱللَّهِ مَا لَمۡ يَكُونُواْ يَحۡتَسِبُونَ ٤٧

41 Noi ți-am trimis ție, o, tu, profetule, Coranul, pentru a-i preveni pe oameni, întru adevăr. Iar pentru acela care s-a lăsat călăuzit, nu trage foloase din călăuzirea sa decât numai pentru el însuși. Lui Allah nu-i este de niciun folos călăuzirea sa, pentru că El își este Atotsuficient și nu are nicio nevoie de ea. Iar pentru cel care s-a lăsat rătăcit, consecințele nefaste ale rătăcirii sale nu se restrâng decât asupra lui însuși, căci Allah, Preaslăvitul, nu este în niciun fel afectat de rătăcirea sa. Tu nu ești desemnat pentru a-i forța pe ei întru călăuzire și ție nu îți revine decât transmiterea celor care ți s-au poruncit să le transmiți.

42 Allah este Cel care ia sufletele oamenilor, atunci când viața lor a luat sfârșit și, de asemenea, ia sufletele acelor a căror viață nu a luat sfârșit, în timpul somnului. Astfel, El le păstrează pe cele cărora le-a fost hotărâtă moartea, întorcându-le în trupurile lor pe acelea pentru care moartea nu a fost încă poruncită, până la un timp hotărât cunoscut numai de El, Preaslăvitul. Cu adevărat, în această reținere a sufletelor, și în trimiterea lor încă o dată în trupuri, și în facerea lor să moară și în readucerea lor la viață, sunt semne pentru un neam de oameni care pricep ca Cel care face acestea este cu putere asupra Învierii oamenilor, după moartea lor, pentru judecată și răsplată.

43 Politeiștii i-au luat pe idolii lor drept mijlocitori, la care caută beneficii afară de Allah. Spune-le lor, o, profetule: „Oare voi îi luați pe ei drept mijlocitori, chiar și dacă ei nu au nicio putere, nici asupra voastră și nici a lor înșiși, și nici nu au ei minte?” Cu adevărat, ei sunt niște lucruri neînsuflețite, mute, ce nu vorbesc, și nici nu aud și nici nu văd, nici nu pot fi de vreun folos, și nici nu pot atrage vreun rău.

44 Spune, o, tu, profetule, acestor politeiști: „A lui Allah, Unicul, este mijlocirea în întregime, și nimeni nu poate mijloci la El, decât cu permisiunea Sa, și nu se mijlocește decât pentru acela pe care el l-a acceptat. A Lui, Unicul, este împărăția cerurilor și a pământului, iar mai apoi, numai la El, Unicul vă veți întoarce în Ziua Judecății, pentru judecată și răsplată, și El vă va răsplăti pentru faptele voastre!”

45 Și atunci când numai Allah, Unicul, este pomenit, se îndepărtează inimile politeiștilor care nu cred în Viața de Apoi și în învierea, judecata și răsplata acesteia; în vreme ce atunci când sunt pomeniți idolii pe care ei îi adoră în locul lui Allah, ei se bucură, fericiți.

46 O, tu, profetule! Spune: „O, Allah, Creator al cerurilor și al pământului din neant, Cunoscător al celor nevăzute și al celor văzute și din care nimic nu Îți rămâne Ție ascuns, Tu, Unicul, judeci între robii Tăi în Ziua Judecății, asupra celor în care ei au fost în neînțelegere în viața lumească!” Și atunci va fi diferențiat cel întru adevăr de cel nelegiuit, precum și cel fericit de cel nefericit.

47 Și dacă aceia care s-au nedreptățit pe ei înșiși, prin facerea de asociați lui Allah și păcătuire, ar avea tot ceea ce se află pe pământ dintre suflete și averi, ei s-ar răscumpăra prin acestea de chinul cel crunt pe care îl vor întâlni după învierea lor. Însă ei nu dețin acestea, și chiar dacă le-ar deține, ele tot nu ar fi acceptate de la ei. Și li se vor arăta lor de la Allah felurite pedepse, pe care ei niciodată nu le-ar fi presupus.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Somnul și trezirea sunt două lecții zilnice ce fac cunoscute moartea și învierea. 2 - Necredincioșii sunt cuprinși de greutate și întristare, dacă le-a fost pomenit lor Allah, Unicul; întrucât ei își amintesc de cele pe care El le-a poruncit, precum și de cele pe care El le-a interzis, însă ei le resping și se îndepărtează de la toate acestea.
3 - În Ziua Învierii, necredinciosul încearcă să se răscumpere de pedeapsa cu tot ceea ce deține și cu lucrurile în privința cărora se arătase zgârcit în viața lumească; însă acestea nu vor mai fi acceptate de la el.

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا كَسَبُوا۟ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا۟ بِهِۦ
يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤٨﴾ فَإِذَا مَسَّ ٱلْإِنسَٰنَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَٰهُ
نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَآ أُوتِيتُهُۥ عَلَىٰ عِلْمٍۭ ۚ بَلْ هِىَ فِتْنَةٌ وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾ قَدْ قَالَهَا ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَمَآ
أَغْنَىٰ عَنْهُم مَّا كَانُوا۟ يَكْسِبُونَ ﴿٥٠﴾ فَأَصَابَهُمْ سَيِّـَٔاتُ
مَا كَسَبُوا۟ ۚ وَٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ مِنْ هَٰٓؤُلَآءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّـَٔاتُ
مَا كَسَبُوا۟ وَمَا هُم بِمُعْجِزِينَ ﴿٥١﴾ أَوَلَمْ يَعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ يَبْسُطُ
ٱلرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
﴿٥٢﴾ ۞ قُلْ يَٰعِبَادِىَ ٱلَّذِينَ أَسْرَفُوا۟ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا۟ الحزب ٤٧
مِن رَّحْمَةِ ٱللَّهِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ يَغْفِرُ ٱلذُّنُوبَ جَمِيعًا ۚ إِنَّهُۥ هُوَ
ٱلْغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٥٣﴾ وَأَنِيبُوٓا۟ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا۟ لَهُۥ مِن
قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ ٱلْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿٥٤﴾ وَٱتَّبِعُوٓا۟ أَحْسَنَ
مَآ أُنزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُم مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ ٱلْعَذَابُ
بَغْتَةً وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٥﴾ أَن تَقُولَ نَفْسٌ يَٰحَسْرَتَىٰ
عَلَىٰ مَا فَرَّطتُ فِى جَنۢبِ ٱللَّهِ وَإِن كُنتُ لَمِنَ ٱلسَّٰخِرِينَ ﴿٥٦﴾

(48) Relele pe care ei le-au săvârșit întru politeism și păcătuire le vor fi arătate lor și ei vor fi înconjurați de pedeapsa pe care o luau în derâdere atunci când erau amenințați cu aceasta în viața lumească.

(49) Atunci când pe un om necredincios îl ajunge boala sau sărăcia, sau alte nenorociri asemene acestora, el Ne cheamă pentru a le îndepărta de la el. Apoi, după ce Noi îi vom fi dăruit binecuvântarea sănătății sau a averii, necredinciosul va zice: „Allah mi-a dăruit mie acestea pentru că El știe că eu le merit.” Însă adevărul este că acestea nu sunt decât o încercare și o păsuire, însă cei mai mulți dintre necredincioși nu știu, și se lasă acaparați de cele cu care Allah i-a binecuvântat.

(50) Tot astfel au grăit și necredincioșii de mai înainte de ei și nu le-au fost lor de niciun folos cele pe care le-au agonisit dintre averi și prestigiu.

(51) Ei au fost ajunși de răsplata faptelor lor rele săvârșite întru politeism și păcătuire. Iar aceia dintre cei prezenți [meccanii] care s-au nedreptățit pe ei înșiși prin politeism și păcătuire, vor fi ajunși de răsplata faptelor lor rele săvârșite, asemenea celor de mai înainte de ei. Și ei nu se vor putea opune lui Allah și nici nu Îl pot înfrânge pe El.

(52) Oare acești politeiști au spus cele pe care le-au spus, fără a ști că Allah îi sporește îndestulările Sale cui voiește, ca o încercare pentru el: oare va fi el mulțumitor, sau tăgăduitor?! Și El micșorează îndestularea Sa pentru acela pentru care El voiește, testându-l: oare va fi răbdător sau se va împotrivi hotărârii lui Allah?! Cu adevărat, în sporirea și micșorarea îndestulărilor sunt semne ale orânduirii lui Allah pentru un neam de oameni care cred, pentru că aceștia sunt cei care trag foloase din aceste semne. Însă, în ceea ce îi privește pe necredincioși, ei trec nepăsători, îndepărtându-se de ele.

(53) Spune, o tu, profetule, robilor Mei care au întrecut măsura împotriva propriilor lor suflete, prin facerea de asociați lui Allah și săvârșirea de păcate: „Nu deznădăjduiți în privința îndurării lui Allah și a iertării de către El a păcatelor voastre!" Cu adevărat, Allah iartă toate păcatele acelora care se căiesc Lui, căci El este Iertător al păcatelor celor ce se căiesc și Îndurător cu ei.

(54) Întoarceți-vă la Domnul vostru cu căință și plinind fapte bune și supuneți-vă Lui, înainte de a vă veni vouă pedeapsa în Ziua Judecății, căci mai apoi nu veți mai putea găsi pe idolii sau neamurile voastre, care să vă ajute, scăpându-vă de pedeapsă.

(55) Și urmați Coranul, care este cel mai bun dintre cele pogorâte de către Domnul vostru profetului Său, și pliniți poruncile Sale, și depărtați-vă de interdicțiile sale, înainte de a vă veni vouă pedeapsa pe neașteptate, fără ca voi să simțiți și să va fi putut pregăti pentru aceasta, cerându-vă iertare.

(56) Faceți aceasta protejându-vă de situația în care un suflet, datorită puternicilor remușcări din Ziua Judecății va spune: „Vai de el, pentru delăsarea lui față de Allah și pentru complăcerea în necredință și păcătuire, și pentru luarea în derâdere a oamenilor credinței și ai supunerii [față de Allah].”

Dintre pildele acestor versete:

1 - Binecuvântările pogorâte asupra necredinciosului sunt o ademenire a acestuia.

2 - Vastitatea îndurării lui Allah asupra creațiilor Sale.

3 - Remușcările constructive sunt cele ce apar în viața lumească, și sunt urmate de o căință sinceră.

أَوۡ تَقُولَ لَوۡ أَنَّ ٱللَّهَ هَدَىٰنِي لَكُنتُ مِنَ ٱلۡمُتَّقِينَ ٥٧ أَوۡ تَقُولَ
حِينَ تَرَى ٱلۡعَذَابَ لَوۡ أَنَّ لِي كَرَّةٗ فَأَكُونَ مِنَ ٱلۡمُحۡسِنِينَ
٥٨ بَلَىٰ قَدۡ جَآءَتۡكَ ءَايَٰتِي فَكَذَّبۡتَ بِهَا وَٱسۡتَكۡبَرۡتَ وَكُنتَ
مِنَ ٱلۡكَٰفِرِينَ ٥٩ وَيَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ تَرَى ٱلَّذِينَ كَذَبُواْ عَلَى
ٱللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسۡوَدَّةٌۚ أَلَيۡسَ فِي جَهَنَّمَ مَثۡوٗى لِّلۡمُتَكَبِّرِينَ
٦٠ وَيُنَجِّي ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوۡاْ بِمَفَازَتِهِمۡ لَا يَمَسُّهُمُ ٱلسُّوٓءُ
وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ ٦١ ٱللَّهُ خَٰلِقُ كُلِّ شَيۡءٖۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيۡءٖ وَكِيلٞ ٦٢ لَّهُۥ مَقَالِيدُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۗ وَٱلَّذِينَ
كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡخَٰسِرُونَ ٦٣ قُلۡ
أَفَغَيۡرَ ٱللَّهِ تَأۡمُرُوٓنِّيٓ أَعۡبُدُ أَيُّهَا ٱلۡجَٰهِلُونَ ٦٤ وَلَقَدۡ
أُوحِيَ إِلَيۡكَ وَإِلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكَ لَئِنۡ أَشۡرَكۡتَ
لَيَحۡبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ ٦٥ بَلِ
ٱللَّهَ فَٱعۡبُدۡ وَكُن مِّنَ ٱلشَّٰكِرِينَ ٦٦ وَمَا قَدَرُواْ ٱللَّهَ حَقَّ
قَدۡرِهِۦ وَٱلۡأَرۡضُ جَمِيعٗا قَبۡضَتُهُۥ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ وَٱلسَّمَٰوَٰتُ
مَطۡوِيَّٰتُۢ بِيَمِينِهِۦۚ سُبۡحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشۡرِكُونَ ٦٧

57 Sau să ia ca și pretext predestinarea spunând: „Dacă Allah m-ar fi călăuzit, aș fi fost printre cei smeriți față de El, plinind poruncile Sale și ferindu-mă de restricțiile Sale.”

58 Sau să zică, dorindu-și, atunci când va vedea chinul: „Dacă aș putea avea eu o întoarcere la viața lumească pentru a îmi cere iertare de la Allah și să fiu astfel dintre cei ce au plinit fapte bune!”

59 Însă lucrurile nu stau așa cum tu ai susținut, că ți-ai fi dorit călăuzire; căci ți-au venit ție semnele Mele însă tu le-ai socotit mincinoase și te-ai semețit și ai fost printre acei care nu au crezut în Allah, în semnele Sale și în profeții Săi!

60 Și, în Ziua Învierii, îi vei vedea pe aceia care au mințit în privința lui Allah, atribuindu-i parteneri sau un fiu, cu chipurile întunecate, ca un semn al nefericirii lor. Oare nu în Gheena se află sălașul celor ce s-au semețit împotriva lui Allah și a profeților Săi?! Ba da! Cu adevărat, în aceasta se află lăcașul lor.

61 Și Allah îi va salva de pedeapsă pe cei care sunt cu frică de Domnul lor prin plinirea poruncilor Sale și depărtarea de restricțiile Sale, și îi va primi pe ei în locul izbânzii lor în Paradis. Ei nu vor fi atinși de pedeapsă și nici nu se vor întrista pentru cele pe care le-au pierdut dintre bunurile vieții lumești.

62 Allah este Creatorul tuturor lucrurilor și nu există alt Creator în afară de El, și El este Păzitor peste toate, orânduindu-le și hotărând desfășurarea lor după bunul Său plac.

63 Numai ale Lui, Unicul, sunt cheile binecuvântărilor în ceruri și pe pământ, și El le oferă cui voiește și le oprește de la aceia de la care El voiește. Iar aceia care nu cred în versetele lui Allah vor fi cei pierzători, datorită privării lor de credință în viața lumească și a intrării lor în Iadul în care vor rămâne veșnic în Viața de Apoi.

64 O, tu, profetule! Spune-le acestor politeiști care vor ca tu să îi adori pe idolii lor: „Oare îmi porunciți, voi mie, o, voi cei ce nu Îl cunoașteți pe Domnul vostru, să ador eu pe altcineva afară de Allah? Adorarea nu este meritată decât de către Allah, Unicul, și eu nu voi adora pe nimeni în afară de El.”

65 Și, cu adevărat, Allah ți-a revelat ție, o, tu, profetule, precum și profeților de mai înainte de tine: „De vei adora și pe altcineva împreună cu Allah, răsplata pentru faptele tale bune va pieri și tu vei fi dintre cei pierduți în viața lumească, prin pierderea religiei tale, iar în Viața de Apoi prin pedeapsă.

66 Ci, dimpotrivă, adoră-L tu numai pe Allah, Unicul, și nu-I face niciun asociat, ci fii dintre cei care-i aduc mulțumire pentru binecuvântările Sale asupra ta!”

67 Politeiștii nu L-au înălțat pe Allah la adevărata Sa valoare atunci când i-au asociat Lui unele dintre micile și neputincioasele Sale creații. Și ei au fost nepăsători cu privire la puterea lui Allah, printre ale cărei reprezentări se numără și aceea că, în Ziua Învierii, întreg pământul, cu munții, copacii, râurile și marile sale, va fi strâns în pumnul Său, iar cerurile vor fi adunate, cu toatele, în Mâna Sa dreaptă. Preaslăvit și Preasfânt este Allah, mai presus de toate cele pe care le spun și le presupun politeiștii!

Dintre pildele acestor versete:

1 - Îngâmfarea este un comportament josnic și rău, care pune o barieră în fața ajungerii la adevăr.

2 - Înnegrirea fețelor în Ziua Învierii este un semn al nefericirii oamenilor care se caracterizează prin aceasta.

3 - Politeismul anulează toate celelalte fapte bune ale omului.

4 - Confirmarea „pumnului” și al „mâinii drepte” a lui Allah, Preaslăvitul, fără asemănare și nici reprezentare a acestora cu cele ale creației Sale.

وَنُفِخَ فِي ٱلصُّورِ فَصَعِقَ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَن فِي ٱلۡأَرۡضِ
إِلَّا مَن شَآءَ ٱللَّهُۖ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخۡرَىٰ فَإِذَا هُمۡ قِيَامٞ يَنظُرُونَ
٦٨ وَأَشۡرَقَتِ ٱلۡأَرۡضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ ٱلۡكِتَٰبُ وَجِاْيٓءَ
بِٱلنَّبِيِّـۧنَ وَٱلشُّهَدَآءِ وَقُضِيَ بَيۡنَهُم بِٱلۡحَقِّ وَهُمۡ لَا يُظۡلَمُونَ
٦٩ وَوُفِّيَتۡ كُلُّ نَفۡسٖ مَّا عَمِلَتۡ وَهُوَ أَعۡلَمُ بِمَا يَفۡعَلُونَ ٧٠
وَسِيقَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًاۖ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءُوهَا
فُتِحَتۡ أَبۡوَٰبُهَا وَقَالَ لَهُمۡ خَزَنَتُهَآ أَلَمۡ يَأۡتِكُمۡ رُسُلٞ مِّنكُمۡ
يَتۡلُونَ عَلَيۡكُمۡ ءَايَٰتِ رَبِّكُمۡ وَيُنذِرُونَكُمۡ لِقَآءَ يَوۡمِكُمۡ
هَٰذَاۚ قَالُواْ بَلَىٰ وَلَٰكِنۡ حَقَّتۡ كَلِمَةُ ٱلۡعَذَابِ عَلَى ٱلۡكَٰفِرِينَ
٧١ قِيلَ ٱدۡخُلُوٓاْ أَبۡوَٰبَ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَاۖ فَبِئۡسَ مَثۡوَى
ٱلۡمُتَكَبِّرِينَ ٧٢ وَسِيقَ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوۡاْ رَبَّهُمۡ إِلَى ٱلۡجَنَّةِ
زُمَرًاۖ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءُوهَا وَفُتِحَتۡ أَبۡوَٰبُهَا وَقَالَ لَهُمۡ خَزَنَتُهَا
سَلَٰمٌ عَلَيۡكُمۡ طِبۡتُمۡ فَٱدۡخُلُوهَا خَٰلِدِينَ ٧٣ وَقَالُواْ
ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ ٱلَّذِي صَدَقَنَا وَعۡدَهُۥ وَأَوۡرَثَنَا ٱلۡأَرۡضَ
نَتَبَوَّأُ مِنَ ٱلۡجَنَّةِ حَيۡثُ نَشَآءُۖ فَنِعۡمَ أَجۡرُ ٱلۡعَٰمِلِينَ ٧٤

(68) În Ziua în care îngerul însărcinat cu aceasta va suflă în trâmbiță, toți cei din ceruri și pre pământ vor muri. Apoi, îngerul va suflă în ea a doua oară, pentru înviere. Și iată-i pe ei toți vii din nou, în picioare, așteptând să vadă ce va face Allah cu ei.

(69) Și pământul va străluci atunci când Domnul cel Preaputernic se va ivi pentru a judeca între robii Săi, și cărțile faptelor oamenilor vor fi împărțite și vor fi aduși profeții și va fi adusă și națiunea lui Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) pentru a fi martoră profeților împotriva neamurilor lor, și Allah va judeca între ei toți cu dreptate. Ei nu vor fi nedreptățiți în acea Zi, și niciunui om nu-i vor fi sporite faptele sale rele și nici nu-i vor fi scăzute faptele bune.

(70) Și Allah va desăvârși răsplata fiecărui suflet, indiferent dacă fapta sa ar fi bună sau rea, și Allah știe ceea ce ei săvârșesc. Nimic din faptele lor, nici bune și nici rele, nu îi vor fi ascunse Lui și în acea Zi îi va răsplăti pentru faptele lor.

(71) Și îngerii îi vor mâna către Gheena pe cei care nu au crezut în Allah, în cete umile. Iar când vor ajunge la Iad, păzitorii lui le vor deschide porțile acestuia, zicându-le cu mustrare: „Oare nu au venit la voi trimiși asemenea vouă, recitându-vă versetele Domnului vostru revelate lor și prevenindu-vă despre întâlnirea Zilei Judecății, și a pedepsei crunte a acesteia?! Cei care nu au crezut vor zice, mărturisind împotriva lor înșiși: „Ba da! Cu adevărat, toate acestea s-au petrecut, însă cuvântul pedepsei asupra necredincioșilor s-a împlinit iar noi am fost dintre cei ce nu au crezut.”

(72) Li se va zice lor în mod insultător și ca o descurajare în privința obținerii îndurării lui Allah și a posibilității ieșirii din Foc: „Intrați pe porțile Gheenei și voi veșnic veți sălășlui în ea!” Și ce rău și urât sălaș va fi acesta pentru cei ce se semețesc de la adevăr.

(73) Și îngerii îi vor conduce cu blândețe pe dreptcredincioșii care au fost cu frică de Domnul lor și s-au pus la adăpost de pedeapsa Sa prin plinirea poruncilor Sale și ferirea de interdicțiile Sale. Ei vor fi conduși către Răi în cete binecuvântate. Iar când ei vor ajunge la Răi, li se vor deschide porțile lui și le vor zice lor păzitorii acestuia: „Pacea fie asupra voastră și fiți voi protejați de orice rău și de tot ceea ce nu vă este plăcut! Inimile și faptele voastre au fost bune; așadar pătrundeți în Paradis și în el veți rămâne veșnic.”

(74) Iar dreptcredincioșii vor zice atunci când vor intra în Paradis: „Slavă lui Allah, Cel care și-a împlinit făgăduința făcută față de noi prin spusele profeților Săi. El ne-a făgăduit să intrăm în Paradis și iată că noi am dobândit întinderea Raiului și noi putem lua loc de locuința în el, oriunde vom voi!” Ce binecuvântată este răsplata celor care au săvârșit fapte bune căutând Fața lui Allah!

Dintre pildele acestor versete:

1 - Confirmarea celor două suflări în trâmbiță.
2 - Evidențierea umilinței de care au parte necredincioșii și a înnobilării cu care sunt întâmpinați dreptcredincioșii.
3 - Confirmarea sălășluirii veșnice a necredincioșilor în Iad și sălășluirea veșnică a dreptcredincioșilor în Paradis.
4 - Faptele bune atrag o răsplată bună.

وَتَرَى ٱلۡمَلَٰٓئِكَةَ حَآفِّينَ مِنۡ حَوۡلِ ٱلۡعَرۡشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمۡدِ
رَبِّهِمۡۚ وَقُضِيَ بَيۡنَهُم بِٱلۡحَقِّۚ وَقِيلَ ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٧٥

سُورَةُ غَافِر — ترتيبها ٤٠ — آياتها ٨٥

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

نصف الحزب ٤٧ حمٓ ١ تَنزِيلُ ٱلۡكِتَٰبِ مِنَ ٱللَّهِ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡعَلِيمِ ٢ غَافِرِ ٱلذَّنۢبِ
وَقَابِلِ ٱلتَّوۡبِ شَدِيدِ ٱلۡعِقَابِ ذِي ٱلطَّوۡلِۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۖ إِلَيۡهِ
ٱلۡمَصِيرُ ٣ مَا يُجَٰدِلُ فِيٓ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ إِلَّا ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فَلَا يَغۡرُرۡكَ
تَقَلُّبُهُمۡ فِي ٱلۡبِلَٰدِ ٤ كَذَّبَتۡ قَبۡلَهُمۡ قَوۡمُ نُوحٖ وَٱلۡأَحۡزَابُ
مِنۢ بَعۡدِهِمۡۖ وَهَمَّتۡ كُلُّ أُمَّةِۢ بِرَسُولِهِمۡ لِيَأۡخُذُوهُۖ
وَجَٰدَلُواْ بِٱلۡبَٰطِلِ لِيُدۡحِضُواْ بِهِ ٱلۡحَقَّ فَأَخَذۡتُهُمۡۖ فَكَيۡفَ
كَانَ عِقَابِ ٥ وَكَذَٰلِكَ حَقَّتۡ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى ٱلَّذِينَ
كَفَرُوٓاْ أَنَّهُمۡ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِ ٦ ٱلَّذِينَ يَحۡمِلُونَ ٱلۡعَرۡشَ
وَمَنۡ حَوۡلَهُۥ يُسَبِّحُونَ بِحَمۡدِ رَبِّهِمۡ وَيُؤۡمِنُونَ بِهِۦ وَيَسۡتَغۡفِرُونَ
لِلَّذِينَ ءَامَنُواْۖ رَبَّنَا وَسِعۡتَ كُلَّ شَيۡءٖ رَّحۡمَةٗ وَعِلۡمٗا فَٱغۡفِرۡ
لِلَّذِينَ تَابُواْ وَٱتَّبَعُواْ سَبِيلَكَ وَقِهِمۡ عَذَابَ ٱلۡجَحِيمِ ٧

(75) Și, în Ziua Judecății, îngerii vor înconjura Tronul, preaslăvindu-L și înălțându-L pe Allah mai presus de toate cele pe care le spun necredincioșii. Și Allah va judeca între toate creațiile întru dreptate, și îl va înnobila pe cel pe care va fi înnobilat, și îl va pedepsi pe cel care va fi pedepsit, și se va zice: „Slavă lui Allah, Stăpânul întregii făpturi, care a judecat hotărând îndurarea pentru supușii Săi cei dreptcredincioși, și chinul pentru necredincioși.”

Surat Ghafir

Meccană

Dintre obiectivele acestui capitol:

Adresarea celor ce combat semnele lui Allah prin discutarea cu ei și chemarea lor la a se întoarce la adevăr.

Interpretarea sensurilor [Tafsir]:

(1) Ha, Mim. Explicații asemănătoare au fost menționate la începutul Surat Al-Baqara.

(2) Pogorârea Coranului revelat profetului Sau, Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), este de la Allah Cel Puternic, pe care nimeni nu Îl poate învinge, Cel prea bine Știutor al beneficiilor supușilor Săi.

(3) Iertătorul păcatelor celor ce păcătuiesc, Primitorul căinței celui care se întoarce la El cu căință, Cel Aspru la pedeapsă cu cel care nu se căiește pentru păcatele sale, Dătătorul de har și binecuvântare. Nu există altă divinitate adorata întru dreptate în afară de El și la El, Unicul, este întoarcerea în Ziua Judecății, pentru a-i răsplăti pe ei cu cele pe care le merită.

(4) Nu se împotrivesc față de semnele lui Allah, care indică Unicitatea Sa și adevărul profeților Să,i decât aceia care nu cred în Allah, datorită stricăciunii minților lor. Așadar, să nu te întristezi pentru ei și să nu te lași înșelat de abundență îndestulării și a binecuvântărilor lor, căci păsuirea lor nu este decât o ademenire și un vicleșug pentru ei.

(5) Mai înainte de ei, i-au socotit mincinoși pe trimișii lor neamul lui Noe, și i-au socotit mincinoși pe trimișii lor și aliații de după neamul lui Noe, și au fost astfel mincinoși ‘Ad, Thamud, neamul lui Lot și oamenii din Madyan. Și a mințit, de asemenea, Faraon. Și fiecare dintre aceste comunități nu era interesată decât de prinderea și uciderea profetului ei. Și ei au argumentat prin neadevărul deținut de ei pentru a îndepărta prin acesta Adevărul. Iar Eu am luat și am făcut să dispară toate aceste națiuni. Așadar, contemplă tu cum a fost pedeapsa Mea pentru ei! Cu adevărat, a fost o pedeapsă cruntă.

(6) Și așa cum Allah a poruncit distrugerea acelor națiuni mincinoase, tot astfel s-a adeverit și cuvântul Domnului tău, o, profetule, împotriva celor care nu au crezut, că ei vor fi oaspeții Focului.

(7) Îngerii ce poartă Tronul Domnului tău, o, profetule, precum și cei de dimprejurul lui, Îl preamăresc pe Domnul lor și Îl înalță deasupra celor ce nu I se cuvin Lui, și cred în El, și cer iertare pentru cei care cred în Allah, spunând în ruga lor: „Doamne! Știința și îndurarea Ta cuprinde totul. Așadar, iartă-le celor care Îți cer iertare pentru păcatele lor, și au urmat religia ta, și păzește-i pe ei de atingerea Focului.“

Dintre pildele acestor versete:

1 - Împletirea între îndemnarea către îndurarea lui Allah și intimidare, prin severitatea pedepsei Sale este o metodă benefică. 2 - Elogierea lui Allah, prin recunoașterea Unicității Sale, și preamărirea Sa, aducându-i mulțumire, este una dintre manierele împlinirii rugilor.

3 - Noblețea dreptcredinciosului la Allah, de vreme ce El i-a făcut pentru acesta pe îngerii care să se roage pentru iertarea sa.

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّٰتِ عَدْنٍ ٱلَّتِى وَعَدتَّهُمْ وَمَن صَلَحَ
مِنْ ءَابَآئِهِمْ وَأَزْوَٰجِهِمْ وَذُرِّيَّٰتِهِمْ ۚ إِنَّكَ أَنتَ ٱلْعَزِيزُ
ٱلْحَكِيمُ ٨ وَقِهِمُ ٱلسَّيِّـَٔاتِ ۚ وَمَن تَقِ ٱلسَّيِّـَٔاتِ
يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُۥ ۚ وَذَٰلِكَ هُوَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ٩ إِنَّ
ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ يُنَادَوْنَ لَمَقْتُ ٱللَّهِ أَكْبَرُ مِن مَّقْتِكُمْ
أَنفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى ٱلْإِيمَٰنِ فَتَكْفُرُونَ ١٠ قَالُوا۟ رَبَّنَآ
أَمَتَّنَا ٱثْنَتَيْنِ وَأَحْيَيْتَنَا ٱثْنَتَيْنِ فَٱعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ
إِلَىٰ خُرُوجٍ مِّن سَبِيلٍ ١١ ذَٰلِكُم بِأَنَّهُۥٓ إِذَا دُعِىَ ٱللَّهُ
وَحْدَهُۥ كَفَرْتُمْ ۖ وَإِن يُشْرَكْ بِهِۦ تُؤْمِنُوا۟ ۚ فَٱلْحُكْمُ لِلَّهِ
ٱلْعَلِىِّ ٱلْكَبِيرِ ١٢ هُوَ ٱلَّذِى يُرِيكُمْ ءَايَٰتِهِۦ وَيُنَزِّلُ لَكُم مِّنَ
ٱلسَّمَآءِ رِزْقًا ۚ وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَن يُنِيبُ ١٣ فَٱدْعُوا۟ ٱللَّهَ
مُخْلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ ٱلْكَٰفِرُونَ ١٤ رَفِيعُ
ٱلدَّرَجَٰتِ ذُو ٱلْعَرْشِ يُلْقِى ٱلرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِۦ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ
مِنْ عِبَادِهِۦ لِيُنذِرَ يَوْمَ ٱلتَّلَاقِ ١٥ يَوْمَ هُم بَٰرِزُونَ ۖ لَا يَخْفَىٰ
عَلَى ٱللَّهِ مِنْهُمْ شَىْءٌ ۚ لِّمَنِ ٱلْمُلْكُ ٱلْيَوْمَ ۖ لِلَّهِ ٱلْوَٰحِدِ ٱلْقَهَّارِ ١٦

8 Și îngerii spun: „Doamne! Și fă-i pe dreptcredincioși să pătrundă în grădinile Edenului, în care Tu le-ai promis că îi vei face să pătrundă, și fă-i să intre împreună cu ei pe cei care au plinit fapte bune dintre părintii, soțiile și urmașii lor, căci Tu ești Cel Puternic, pe care nimeni nu Îl poate învinge, și Cel Înțelept în hotărârile și orânduirea Ta.

9 Și păzește-i de faptele lor rele, și nu-i pedepsi pentru acestea! Iar aceluia pe care-l păzești în Ziua Judecății de pedeapsa faptelor sale rele, cu adevărat, Tu i-ai arătat îndurare. Și pavăza de pedeapsa și îndurarea arătată prin pătrunderea în Paradis reprezintă marea izbândă, pe care nicio alta nu o poate egala!"

10 Cu adevărat, cei care nu cred în Allah și în trimișii Săi vor fi strigați în Ziua Judecății, atunci când vor intra în Rai și își vor urî propriile suflete, și le vor blestema: „Mânia lui Allah față de voi este mai mare decât ura voastră pentru propriile voastre suflete -atunci când, în viața lumească, voi ați fost chemați la credința în Allah, însă voi nu ați crezut în El și i-ați făcut Lui asociați dintre idoli."

11 Necredincioșii vor zice, recunoscându-și păcatele, atunci când, însă, nici recunoașterea lor și nici căința nu le vor mai fi de niciun folos: „Doamne, tu ne-ai făcut pe noi să murim, de două ori, atunci când noi nu eram nimic și tu ne-ai adus la existentă, apoi ne-ai dat nouă moartea după această existență. Și Tu ne-ai dat nouă viață de două ori, atunci când ne-ai adus la existență din neant, precum și atunci când ne-ai readus pe noi la viață, înviindu-ne. Noi ne recunoaștem păcatele pe care le-am comis. Așadar, există oare vreo cale pe care să purcedem pentru a ieși din Foc și a ne întoarce la viața lumească, pentru a ne îndrepta faptele, astfel încât Tu să fii mulțumit de noi?!" 12 Pedeapsa pe care voi ați primit-o se datorează faptului că atunci când a fost invocat numai Allah Singur, și nimeni nu a fost asociat Lui întru adorare, voi nu ați crezut în El, și i-ați făcut Lui asociați. În vreme ce, dacă era adorat împreună cu Allah vreun asociat, atunci voi credeați. Și hotărârea este numai a lui Allah, Unicul, Cel Preaînalt prin Sinele, puterea și stăpânirea Sa, Cel Măreț, față de care totul este nesemnificativ.

13 Allah este Cel care vă arată semnele Sale în orizonturi, precum și în sinele voastre, pentru a va îndruma către credința în Puterea și Unicitatea Sa. Și El face să coboare pentru voi din cer apă de ploaie, ca un prilej pentru a vă îndestula din roadele plantelor, ogoarelor și altele. Însă nu se lasă îndemnat de semnele lui Allah decât acela care se întoarce la El căit și pe deplin devotat. 14 Așadar, o, voi, dreptcredincioșilor, chemați-L pe Allah cu sinceritate și devotați numai Lui întru supunere și rugi, fără a-I face asociați, chiar și dacă acestea le-ar fi neplăcute necredincioșilor și i-ar înfuria pe ei. 15 El este mai îndreptățit pentru ca rugile și supunerea să îi fie devotate numai Lui, căci El este mai presus de toată creația Sa și El este Stăpânul Tronului cel Măreț. El pogoară revelația cui voiește dintre robii Săi, pentru ca ei să fie călăuziți prin aceasta și să-i călăuzească și pe ceilalți prin ea; și pentru ca să-i prevină pe oameni asupra Zilei în care cei dintâi și cei de pe urmă se vor fi întâlnit.

16 În Ziua în care ei se vor arăta adunați laolaltă, fără ca nimic să-I fie ascuns lui Allah în privința lor, nici din natura lor și nici din faptele lor și nici din recompensele lor. Și atunci se va întreba: „A cui este împărăția în Ziua aceasta?!" și nu va mai exista decât un singur răspuns: „Împărăția astăzi este numai a Lui Allah, Cel Unic în Natura, atributele și acțiunile Sale și Cel Atotputernic, care a pus stăpânire pe tot și toate îi arată Lui supunere.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Locul primirii căinței este doar viata lumească.

2 - Tragerea de beneficii din învățături este specifică doar acelora care se întorc cu căință la Domnul lor.

3 - Statornicia dreptcredinciosului nu este afectată de reacțiile necredincioșilor ce îi combat religia.

4 - Supunerea arătată față de Allah în Ziua Judecății de către stăpânitorii cei tirani și nelegiuiți.

ٱلْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍۭ بِمَا كَسَبَتْ ۚ لَا ظُلْمَ ٱلْيَوْمَ ۚ إِنَّ
ٱللَّهَ سَرِيعُ ٱلْحِسَابِ ١٧ وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ ٱلْـَٔازِفَةِ إِذِ ٱلْقُلُوبُ
لَدَى ٱلْحَنَاجِرِ كَـٰظِمِينَ ۚ مَا لِلظَّـٰلِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ
يُطَاعُ ١٨ يَعْلَمُ خَآئِنَةَ ٱلْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِى ٱلصُّدُورُ ١٩ وَٱللَّهُ
يَقْضِى بِٱلْحَقِّ ۖ وَٱلَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِۦ لَا يَقْضُونَ
ثلاثة أرباع الحزب ٤٧ بِشَىْءٍ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْبَصِيرُ ٢٠ ۞ أَوَلَمْ يَسِيرُوا۟ فِى
ٱلْأَرْضِ فَيَنظُرُوا۟ كَيْفَ كَانَ عَـٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ كَانُوا۟ مِن قَبْلِهِمْ ۚ
كَانُوا۟ هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَاثَارًا فِى ٱلْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ ٱللَّهُ
بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُم مِّنَ ٱللَّهِ مِن وَاقٍ ٢١ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ
كَانَت تَّأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِٱلْبَيِّنَـٰتِ فَكَفَرُوا۟ فَأَخَذَهُمُ ٱللَّهُ ۚ
إِنَّهُۥ قَوِىٌّ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ ٢٢ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِـَٔايَـٰتِنَا
وَسُلْطَـٰنٍ مُّبِينٍ ٢٣ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَـٰمَـٰنَ وَقَـٰرُونَ
فَقَالُوا۟ سَـٰحِرٌ كَذَّابٌ ٢٤ فَلَمَّا جَآءَهُم بِٱلْحَقِّ مِنْ
عِندِنَا قَالُوا۟ ٱقْتُلُوٓا۟ أَبْنَآءَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مَعَهُۥ وَٱسْتَحْيُوا۟
نِسَآءَهُمْ ۚ وَمَا كَيْدُ ٱلْكَـٰفِرِينَ إِلَّا فِى ضَلَـٰلٍ ٢٥

17 În Ziua aceea, fiecare suflet va fi răsplătit pentru faptele pe care le-a agonisit, cu bine pentru ceea ce este bun și cu rău pentru ceea ce este rău, și în acea Zi nu va există nedreptate. Căci judecătorul va fi Allah Cel Drept, iar Allah este grabnic la socotirea robilor Săi, datorită cuprinderii lor cu știința Sa.

18 Și să-i previi pe ei, o, tu, profetule, despre Ziua Judecății, cea care se apropie și care va veni, căci toate cele ce vor veni sunt aproape. Și în acea Zi, datorită groazei aflate în aceasta, inimile se vor ridica până ce vor ajunge la gâturile oamenilor, iar ei vor fi tăcuți și niciunul dintre ei nu va vorbi, decât acela căruia îi va permite Cel Milostiv. Iar cei care s-au nedreptățit pe ei înșiși, prin facerea de asociați lui Allah și păcătuire, nu vor avea nici prieten, nici rudă și nici mijlocitor căruia să i se dea ascultare, dacă i-ar fi permis acestuia să mijlocească pentru el.

19 Allah știe ceea ce răpesc în taină ochii celor ce privesc, și știe și ceea ce ascund piepturile, și nimic din acestea nu Îi rămân Lui ascunse.

20 Și Allah judecă întru dreptate, fără a nedreptăți pe nimeni, nici prin micșorarea faptelor bune, și nici prin sporirea faptelor rele, în vreme ce aceia pe care îi adoră politeiștii în locul Lui nu vor judeca întru nimic, întrucât nu dețin ei nimic. Cu adevărat, Allah este Cel care Aude vorbele supușilor Săi și Vede intențiile și faptele lor și îi va răsplăti pentru ele.

21 Oare n-au purces acei politeiști pe pământ pentru a vedea cum a fost sfârșitul popoarelor mincinoase de mai înainte de ei? Cu adevărat, aceste națiuni au avut un sfârșit rău, cu toate că ele au fost mai puternice decât aceștia și au lăsat pe pământ urme, construind ceea ce aceștia nu au lăsat în urma lor. Însă Allah le-a nimicit pe ele pentru păcatele lor și ele nu au avut niciun apărător de pedeapsa lui Allah.

22 Această pedeapsă care a căzut asupra lor a fost și pentru că le-au venit lor trimișii de la Allah, cu semne limpezi și dovezi uimitoare, însă ei nu au crezut în Allah și i-au tăgăduit pe trimiși. Și, în pofida puterii lor, ei au fost luați de către Allah și nimiciți, căci El, Preaslăvitul, este Cel Puternic și Aspru la pedeapsă cu cei care nu au crezut în El și i-au tăgăduit pe profeții Săi.

Și atunci când profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost nevoit să întâmpine minciunile și tăgăduirea poporului său, Allah i-a amintit lui de povestea lui Moise cu Faraon; pentru a-i binevesti astfel că în final victoria va fi a sa, și a spus:

23 Și Noi l-am trimis pe Moise cu semnele Noastre cele limpezi și cu dovezi evidențiatoare.

24 La Faraon și la ministrul său, Haman și la Qarun, însă ei au zis: „Moise este un vrăjitor și el minte atunci când pretinde că ar fi profet!"

25 Și atunci când Moise le-a adus lor semne doveditoare ale adevărului său, Faraon a zis: „Ucideți-i pe fii acelora care au crezut împreună cu el, și lăsați-le în viață numai pe femeile lor, ca o înjosire pentru ei!" Dar viclenia necredincioșilor întru micșorarea numărului de necredincioși nu este decât o nimicire trecătoare, care nu va avea nicio repercusiune.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Reamintirea cu privire la Ziua Învierii este dintre cele mai mari modalități de respingere a păcătuirii.

2 - Cuprinderea de către Allah, cu știința Sa, a faptelor supușilor Săi, indiferent dacă acestora li s-ar fi dat curs în taină sau în mod vădit.

3 - Poruncirea purcederii pe pământ pentru a trage învățăminte din situația politeiștilor care au fost distruși.

وَقَالَ فِرۡعَوۡنُ ذَرُونِيٓ أَقۡتُلۡ مُوسَىٰ وَلۡيَدۡعُ رَبَّهُۥٓۖ إِنِّيٓ أَخَافُ
أَن يُبَدِّلَ دِينَكُمۡ أَوۡ أَن يُظۡهِرَ فِي ٱلۡأَرۡضِ ٱلۡفَسَادَ ٢٦
وَقَالَ مُوسَىٰٓ إِنِّي عُذۡتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُم مِّن كُلِّ مُتَكَبِّرٖ لَّا يُؤۡمِنُ
بِيَوۡمِ ٱلۡحِسَابِ ٢٧ وَقَالَ رَجُلٞ مُّؤۡمِنٞ مِّنۡ ءَالِ فِرۡعَوۡنَ
يَكۡتُمُ إِيمَٰنَهُۥٓ أَتَقۡتُلُونَ رَجُلًا أَن يَقُولَ رَبِّيَ ٱللَّهُ وَقَدۡ
جَآءَكُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِ مِن رَّبِّكُمۡۖ وَإِن يَكُ كَٰذِبٗا فَعَلَيۡهِ
كَذِبُهُۥۖ وَإِن يَكُ صَادِقٗا يُصِبۡكُم بَعۡضُ ٱلَّذِي يَعِدُكُمۡۖ
إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَنۡ هُوَ مُسۡرِفٞ كَذَّابٞ ٢٨ يَٰقَوۡمِ لَكُمُ
ٱلۡمُلۡكُ ٱلۡيَوۡمَ ظَٰهِرِينَ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَمَن يَنصُرُنَا مِنۢ بَأۡسِ ٱللَّهِ
إِن جَآءَنَاۚ قَالَ فِرۡعَوۡنُ مَآ أُرِيكُمۡ إِلَّا مَآ أَرَىٰ وَمَآ أَهۡدِيكُمۡ
إِلَّا سَبِيلَ ٱلرَّشَادِ ٢٩ وَقَالَ ٱلَّذِيٓ ءَامَنَ يَٰقَوۡمِ إِنِّيٓ أَخَافُ
عَلَيۡكُم مِّثۡلَ يَوۡمِ ٱلۡأَحۡزَابِ ٣٠ مِثۡلَ دَأۡبِ قَوۡمِ نُوحٖ وَعَادٖ
وَثَمُودَ وَٱلَّذِينَ مِنۢ بَعۡدِهِمۡۚ وَمَا ٱللَّهُ يُرِيدُ ظُلۡمٗا لِّلۡعِبَادِ ٣١
وَيَٰقَوۡمِ إِنِّيٓ أَخَافُ عَلَيۡكُمۡ يَوۡمَ ٱلتَّنَادِ ٣٢ يَوۡمَ تُوَلُّونَ مُدۡبِرِينَ
مَا لَكُم مِّنَ ٱللَّهِ مِنۡ عَاصِمٖۗ وَمَن يُضۡلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِنۡ هَادٖ ٣٣

26 Şi Faraon a zis: „Lăsați-mă să-l omor pe Moise, ca o pedeapsă pentru el și să-L cheme el atunci pe Domnul său să-l apere de mine, căci mie nu-mi pasă! Ci eu mă tem ca el să schimbe religia în care voi vă aflați sau să aducă stricăciune pe pământ, ucigând și distrugând!"

27 Şi Moise (pacea fie asupra sa) a zis atunci când a aflat de amenințarea lui Faraon asupra sa: „Cu adevărat, eu caut adăpost și apărare la Domnul meu și Domnul vostru împotriva oricui se semețește împotriva adevărului și a credinței, fără a crede în Ziua Învierii și în judecata și pedeapsa acesteia!"

28 Şi un om din neamul lui Faraon, care credea, dar ținea în ascuns de neamul sau credința sa, le-a zis, respingând hotărârea lor de a-l ucide pe Moise: «Oare voiți voi să omorâți un bărbat care nu se face vinovat decât de faptul că a zis: „Domnul meu este Allah", deși el v-a adus vouă semne limpezi ale sincerității celor pretinse de el - că este un trimis de la Domnul său?! Și chiar dacă el ar fi mincinos, repercursiunile minciunii sale nu se vor răsfrânge decât asupra lui însuși. Însă, dacă el spune adevărul, atunci vă va lovi pe voi o parte din cele cu care vă amenință, ca o pedeapsă grăbită! Cu adevărat, Allah nu-l călăuzeşte pe cel care încalcă limitele Sale, mințind în privința Sa și a profeților Săi.»

29 O, neam al meu! A voastră este stăpânirea astăzi și sunteți voi biruitori pe pământul Egiptului! Însă cine ne va ajuta pe noi împotriva pedepsei lui Allah, dacă aceasta se va abate asupra noastră din cauza uciderii lui Moise?!» Faraon a zis: „Părerea este a mea și hotărârea este tot a mea, iar Eu am hotărât să-l ucid pe Moise, ca o protecție față de răutate și stricăciune, și eu nu vă îndrum pe voi decât către o cale dreaptă și profitabilă!"

30 Însă cel care credea a zis sfătuindu-și neamul: „Eu mă tem pentru voi ca, dacă îl veți ucide pe Moise cu nelegiuire și vrăjmășie, să nu fiți ajunși de o pedeapsa asemenea aliaților care s-au adunat împotriva profeților lor de mai înainte, iar Allah i-a nimicit pe ei.

31 Asemenea întâmplării celor care nu au crezut și i-au considerat mincinoși pe profeți, din neamul lui Noe, și neamul ’Ad şi neamul Thamud, precum și cei care au venit după ei. Allah i-a nimicit din cauza necredinței și tăgăduirii profeților. Iar Allah nu voiește nedreptățirea robilor Săi, ci El îi pedepsește pentru păcatele lor, cu o răsplată binemeritată!

32 O, neam al meu! Eu mă tem pentru voi de Ziua Judecății. Ziua în care oamenii se vor chema unii pe alții în pe baza legăturilor de rudenie sau de statut, crezând că aceasta este calea care le va aduce vreun beneficiu în această situație înfricoșătoare.

33 Ziua în care voi va veți întoarce spatele, fugind de teama Focului, fără a mai avea vreun apărător care sa va apere de pedeapsa lui Allah! Iar acela pe care Allah îl duce în rătăcire și nu-l îndrumă către credință cea adevărată, nu va avea niciun călăuzitor care să-l îndrume, căci călăuzirea efectivă nu se află decât în Mâna lui Allah."

Dintre pildele acestor versete:

1 - Refugierea dreptcredincioșilor la Domnul lor, pentru a-i proteja de vicleșugurile vrăjmașilor lor.
2 - Permisivitatea ascunderii credinței în virtutea unui beneficiu preponderent sau pentru respingerea unui rău.
3 - Oferirea de sfaturi celorlalți face parte din atributele oamenilor credinței.

وَلَقَدۡ جَآءَكُمۡ يُوسُفُ مِن قَبۡلُ بِٱلۡبَيِّنَٰتِ فَمَا زِلۡتُمۡ فِي
شَكّٖ مِّمَّا جَآءَكُم بِهِۦۖ حَتَّىٰٓ إِذَا هَلَكَ قُلۡتُمۡ لَن يَبۡعَثَ ٱللَّهُ
مِنۢ بَعۡدِهِۦ رَسُولٗاۚ كَذَٰلِكَ يُضِلُّ ٱللَّهُ مَنۡ هُوَ مُسۡرِفٞ
مُّرۡتَابٌ ٣٤ ٱلَّذِينَ يُجَٰدِلُونَ فِيٓ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ بِغَيۡرِ سُلۡطَٰنٍ
أَتَىٰهُمۡۖ كَبُرَ مَقۡتًا عِندَ ٱللَّهِ وَعِندَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْۚ كَذَٰلِكَ
يَطۡبَعُ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ قَلۡبِ مُتَكَبِّرٖ جَبَّارٖ ٣٥ وَقَالَ فِرۡعَوۡنُ
يَٰهَٰمَٰنُ ٱبۡنِ لِي صَرۡحٗا لَّعَلِّيٓ أَبۡلُغُ ٱلۡأَسۡبَٰبَ ٣٦ أَسۡبَٰبَ
ٱلسَّمَٰوَٰتِ فَأَطَّلِعَ إِلَىٰٓ إِلَٰهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُۥ كَٰذِبٗاۚ
وَكَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِفِرۡعَوۡنَ سُوٓءُ عَمَلِهِۦ وَصُدَّ عَنِ ٱلسَّبِيلِۚ
وَمَا كَيۡدُ فِرۡعَوۡنَ إِلَّا فِي تَبَابٖ ٣٧ وَقَالَ ٱلَّذِيٓ ءَامَنَ
يَٰقَوۡمِ ٱتَّبِعُونِ أَهۡدِكُمۡ سَبِيلَ ٱلرَّشَادِ ٣٨ يَٰقَوۡمِ
إِنَّمَا هَٰذِهِ ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَا مَتَٰعٞ وَإِنَّ ٱلۡأٓخِرَةَ هِيَ
دَارُ ٱلۡقَرَارِ ٣٩ مَنۡ عَمِلَ سَيِّئَةٗ فَلَا يُجۡزَىٰٓ إِلَّا مِثۡلَهَاۖ
وَمَنۡ عَمِلَ صَٰلِحٗا مِّن ذَكَرٍ أَوۡ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤۡمِنٞ فَأُوْلَٰٓئِكَ
يَدۡخُلُونَ ٱلۡجَنَّةَ يُرۡزَقُونَ فِيهَا بِغَيۡرِ حِسَابٖ ٤٠

(34) Și mai înainte de Moise a venit la voi Iosif, cu semne limpezi ale Unicității lui Allah. Însă voi ați persistat în incertitudine și tăgăduire asupra celor pe care vi le-a adus, iar atunci când el a murit, incertitudinea și neîncrederea voastră au crescut și ați spus: „Allah nu va mai trimite după el un alt trimis!" Așa cum vă rătăciți voi de la adevăr, tot astfel Allah îl rătăcește de la adevăr pe cel care încalcă limitele puse de către Allah, îndoindu-se în privința unicității Sale.

(35) Aceia care se ceartă în privința semnelor lui Allah pentru a le combate și anula, fără să fi primit nicio dovadă sau evidență în acest sens, această argumentare a lor este considerată o faptă îngrozitoare, detestată de către Allah și de către cei care cred în El și în trimisul Său. Și așa cum Allah a pecetluit inimile celor ce resping semnele Sale încercând să le invalideze, tot astfel El pecetluiește și inima oricăruia se semețește de la adevăr și nu se lasă călăuzit către calea cea dreaptă și nici nu este îndrumat către ceea ce este bun.

(36) Și Faraon a zis ministrului său Haman: „O, Haman, durează-mi mie o clădire înaltă, poate că eu voi ajunge la cărări.

(37) Poate că eu voi ajunge la cărările care duc către ceruri, astfel încât să-L pot vedea pe Dumnezeul lui Moise, despre care el pretinde că acesta este Cel adorat întru dreptate, căci eu consider că Moise este, de fapt, mincinos în cele pe care el le susține!..." Astfel i-a fost făcută să-i pară frumoasă lui Faraon fapta sa cea rea atunci când a cerut aceasta de la Haman și el a fost abătut de la drumul cel drept către drumul rătăcirii. Însă nu a viclenit Faraon pentru a întări nelegiuirea în care el se află și pentru a anula adevărul cu care venea Moise, decât întru pierzanie, căci soarta îi este nefastă, drumul eșuat, și nefericirea sa nu se va sfârși niciodată.

(38) Și omul din neamul lui Faraon care credea a zis, sfătuindu-și poporul și îndrumându-i către calea cea adevărată: „O, neam al meu! Urmați-mă pe mine și eu vă voi îndruma pe drumul cel drept și al călăuzirii către adevăr!

(39) O, neam al meu! Această viață lumească nu este decât o desfătare în plăceri trecătoare, așadar, să nu vă acapareze ea prin plăcerile sale efemere. În vreme ce Viața de Apoi, datorită binecuvântărilor veșnice și fără sfârșit aflate în aceasta este, de fapt, Casa statorniciei și a sălășluirii. Așadar, pliniți pentru aceasta prin supunerea față de Allah și feriți-vă de a fi acaparați de viața lumeasca în defavoarea Vieții de Apoi.

(40) Cel care săvârșește o faptă rea nu va fi pedepsit decât cu una pe măsura ei, și nu îi va fi sporită pedeapsa. În vreme ce, acela care săvârșește o faptă bună, căutând prin aceasta Fața lui Allah și mulțumirea Lui, indiferent dacă acesta este bărbat sau femeie, și el a crezut în Allah și în trimișii Săi, acela va intra în Rai în Ziua Judecății, iar Allah îi va îndestula cu cele pe care le-a promis în el – roade și binecuvântări veșnice ce nu se vor sfârși niciodată, fără măsură.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Argumentarea căutând invalidarea adevărului și întărirea nelegiuirii este un atribut josnic și aparține celor rătăciți.

2 - Semețirea este o piedică întru călăuzirea către adevăr.

3 - Eșecul înșelăciunii necredincioșilor și al vicleșugului lor întru încercarea de invalidare a adevărului.

4 - Obligativitatea pregătirii pentru Viața de Apoi, fără a te lăsa acaparat de viața lumească în defavoarea acesteia.

الحزب ٤٨

۞ وَيَٰقَوۡمِ مَا لِيٓ أَدۡعُوكُمۡ إِلَى ٱلنَّجَوٰةِ وَتَدۡعُونَنِيٓ إِلَى ٱلنَّارِ ٤١
تَدۡعُونَنِي لِأَكۡفُرَ بِٱللَّهِ وَأُشۡرِكَ بِهِۦ مَا لَيۡسَ لِي بِهِۦ
عِلۡمٞ وَأَنَا۠ أَدۡعُوكُمۡ إِلَى ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡغَفَّٰرِ ٤٢ لَا جَرَمَ أَنَّمَا
تَدۡعُونَنِيٓ إِلَيۡهِ لَيۡسَ لَهُۥ دَعۡوَةٞ فِي ٱلدُّنۡيَا وَلَا فِي ٱلۡأٓخِرَةِ
وَأَنَّ مَرَدَّنَآ إِلَى ٱللَّهِ وَأَنَّ ٱلۡمُسۡرِفِينَ هُمۡ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِ ٤٣
فَسَتَذۡكُرُونَ مَآ أَقُولُ لَكُمۡۚ وَأُفَوِّضُ أَمۡرِيٓ إِلَى ٱللَّهِۚ
إِنَّ ٱللَّهَ بَصِيرُۢ بِٱلۡعِبَادِ ٤٤ فَوَقَىٰهُ ٱللَّهُ سَيِّـَٔاتِ مَا مَكَرُواْۖ
وَحَاقَ بِـَٔالِ فِرۡعَوۡنَ سُوٓءُ ٱلۡعَذَابِ ٤٥ ٱلنَّارُ يُعۡرَضُونَ
عَلَيۡهَا غُدُوّٗا وَعَشِيّٗاۚ وَيَوۡمَ تَقُومُ ٱلسَّاعَةُ أَدۡخِلُوٓاْ ءَالَ
فِرۡعَوۡنَ أَشَدَّ ٱلۡعَذَابِ ٤٦ وَإِذۡ يَتَحَآجُّونَ فِي ٱلنَّارِ
فَيَقُولُ ٱلضُّعَفَٰٓؤُاْ لِلَّذِينَ ٱسۡتَكۡبَرُوٓاْ إِنَّا كُنَّا لَكُمۡ
تَبَعٗا فَهَلۡ أَنتُم مُّغۡنُونَ عَنَّا نَصِيبٗا مِّنَ ٱلنَّارِ ٤٧ قَالَ
ٱلَّذِينَ ٱسۡتَكۡبَرُوٓاْ إِنَّا كُلّٞ فِيهَآ إِنَّ ٱللَّهَ قَدۡ حَكَمَ
بَيۡنَ ٱلۡعِبَادِ ٤٨ وَقَالَ ٱلَّذِينَ فِي ٱلنَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ
ٱدۡعُواْ رَبَّكُمۡ يُخَفِّفۡ عَنَّا يَوۡمٗا مِّنَ ٱلۡعَذَابِ ٤٩

41 O, neam al meu! Cele la care eu vă chem pe voi sunt salvarea de pieire în viața lumească, cât și în Viața de Apoi, prin credința în Allah și plinirea de fapte bune, în vreme ce voi mă chemați pe mine la pătrunderea în Foc, prin necredința în Allah și nesupunerea față de El la care voi mă chemați.

42 Voi mă chemați la nelegiuirea voastră, pentru a nu mai crede în Allah și a adora împreună cu El și altceva, despre care eu nu am nicio știință în privința corectitudinii adorării acestora împreună cu Allah. Iar eu vă chem la credința în Allah Cel Puternic, pe care nimeni nu Îl poate învinge și Atoateiertător, a cărui iertare este măreață pentru robii Săi.”

43 Cu adevărat, cele în care mă chemați să cred și să mă supun lor, nu pot avea o chemare dreaptă, nici în această viață, și nici în Viața de Apoi, și nici nu răspund celor care îi cheamă pe ei. Iar întoarcerea noastră, cu toții, este numai la Allah, Unicul, iar cei nelegiuiți întru necredință și păcătuire vor fi oaspeții Focului în care vor intra în Ziua Judecății.”

44 Și ei au refuzat sfatul lui, iar el a spus: „Voi vă veți aminti de cele asupra cărora v-am sfătuit și veți avea remușcări pentru că nu le-ați acceptat. Iar eu las soarta mea toată în seama lui Allah, Unicul. Cu adevărat, nimic din ceea ce-i privește pe robii Săi nu-I rămân ascunse lui Allah.”

45 Și Allah l-a protejat de răul vicleșugului lor atunci când au voit să-l ucidă, și a cuprins neamul lui Faraon cu înecul. Allah i-a făcut pe ei să se înece cu toții în viața lumească, el și tot neamul său.

46 Iar după ce vor muri, ei vor fi înfățișați Focului în mormintele lor, la începutul zilei și la sfârșitul acesteia, iar în Ziua Judecății li se va spune lor: „Aruncați-i pe oamenii lui Faraon în cel mai aspru și mai mare chin!”, pentru necredință, tăgăduirea și oprirea de la calea lui Allah, în care ei s-au aflat.

47 Și amintește-ți, o, tu, profetule, atunci când aceia dintre oaspeții Focului care le-au urmat altora se vor certa cu cei pe care i-au urmat, iar cei slabi care au urmat altora vor spune celor ce se semețesc și au fost urmați: „Cu adevărat, în viața lumească noi v-am urmat pe voi întru rătăcire. Oare voi veți suporta pentru noi o parte din pedeapsa lui Allah, scăpându-ne de ea?!"

48 Atunci, cei ce s-au semețit dintre cei ce au fost urmați de ceilalți vor zice: „Noi, indiferent dacă i-am urmat pe alții sau am fost urmați, suntem cu toții în Foc! Niciunul dintre noi nu va purta nicio parte din pedeapsa altuia. Cu adevărat, Allah a judecat între robii Săi și a dat fiecăruia pedeapsa pe care o merită.”

49 Și cei care vor fi chinuiți în Foc, dintre cei ce le-au urmat altora, precum și dintre cei ce au fost urmați, le vor zice îngerilor păzitori ai Focului, atunci când nu vor mai avea nicio speranță de a putea ieși din Foc și a se întoarce la viața lumească pentru a se căi: „Rugați-vă Domnului vostru ca să ne ușureze nouă chinul, măcar pentru o singură zi din această pedeapsă veșnică!”

Dintre pildele acestor versete:

1 - Importanța punerii încrederii în Allah.
2 - Salvarea celui ce cheamă la adevăr de viclenia vrăjmașilor săi.
3 - Confirmarea existenței chinurilor din mormânt.
4 - Agățarea necredincioșilor de orice motiv i-ar putea scăpa de Foc, chiar și pentru un timp scurt, însă aceasta nu se va întâmpla niciodată.

قَالُوٓاْ أَوَلَمۡ تَكُ تَأۡتِيكُمۡ رُسُلُكُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِۖ قَالُواْ بَلَىٰۚ
قَالُواْ فَٱدۡعُواْۗ وَمَا دُعَٰٓؤُاْ ٱلۡكَٰفِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَٰلٍ ٥٠
إِنَّا لَنَنصُرُ رُسُلَنَا وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا
وَيَوۡمَ يَقُومُ ٱلۡأَشۡهَٰدُ ٥١ يَوۡمَ لَا يَنفَعُ ٱلظَّٰلِمِينَ مَعۡذِرَتُهُمۡۖ
وَلَهُمُ ٱللَّعۡنَةُ وَلَهُمۡ سُوٓءُ ٱلدَّارِ ٥٢ وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَا مُوسَى
ٱلۡهُدَىٰ وَأَوۡرَثۡنَا بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ٱلۡكِتَٰبَ ٥٣ هُدٗى
وَذِكۡرَىٰ لِأُوْلِي ٱلۡأَلۡبَٰبِ ٥٤ فَٱصۡبِرۡ إِنَّ وَعۡدَ ٱللَّهِ
حَقّٞ وَٱسۡتَغۡفِرۡ لِذَنۢبِكَ وَسَبِّحۡ بِحَمۡدِ رَبِّكَ بِٱلۡعَشِيِّ
وَٱلۡإِبۡكَٰرِ ٥٥ إِنَّ ٱلَّذِينَ يُجَٰدِلُونَ فِيٓ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ
بِغَيۡرِ سُلۡطَٰنٍ أَتَىٰهُمۡ إِن فِي صُدُورِهِمۡ إِلَّا كِبۡرٞ
مَّا هُم بِبَٰلِغِيهِۚ فَٱسۡتَعِذۡ بِٱللَّهِۖ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ
ٱلۡبَصِيرُ ٥٦ لَخَلۡقُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ أَكۡبَرُ مِنۡ
خَلۡقِ ٱلنَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعۡلَمُونَ ٥٧
وَمَا يَسۡتَوِي ٱلۡأَعۡمَىٰ وَٱلۡبَصِيرُ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ
ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَلَا ٱلۡمُسِيٓءُۚ قَلِيلٗا مَّا تَتَذَكَّرُونَ ٥٨

(50) Și păzitorii Ghenei vor zice răspunzându-le necredincioșilor: „Oare nu v-au adus vouă trimișii voștri dovezi și semne limpezi?!" Necredincioșii vor răspunde: „Ba da! Ei ne-au venit cu semne și dovezi limpezi." Și păzitorii Iadului le vor zice, luându-i în derâdere: „Atunci, rugați-vă voi! Însă noi nu suntem mijlocitori pentru necredincioși." Și ruga necredincioșilor nu este decât în deșert și întru pierzanie, pentru că ea nu le va fi acceptată, datorită rătăcirii lor.

Și atunci când Allah a povestit despre porunca Sa pogorâtă asupra lui Faraon și a celor ce îl urmau, atât în viața lumească, cât și în Viața de Apoi, a menționat și situația trimișilor și a celor dreptcredincioși, și izbânda obținută de aceștia, atât în viața lumească, cât și în Viața de Apoi, și a spus:

(51) Noi îi vom ajuta pe trimișii Noștri și pe cei care cred în Allah și în trimișii Săi, atât în viața lumească prin vădirea adevărului lor și a întăririi lor împotriva vrăjmașilor lor, cât și în Ziua Judecății, atunci când îi vom face pe ei izbânditori prin intrarea în Paradis și prin pedepsirea celor care au fost împotriva lor în viața lumească, făcându-i să intre în Foc. Și aceasta după ce profeții și îngerii și dreptcredincioșii vor depune mărturie pentru împlinirea transmiterii Mesajului și al tăgăduirii din partea oamenilor.

(52) În Ziua în care recunoașterea nelegiuirii lor nu le va mai fi de niciun folos celor care s-au nedreptățit pe ei înșiși prin necredință și păcătuire. În această Zi ei vor fi alungați de sub Îndurarea lui Allah și ce casă rea vor avea ei în Viața de Apoi, datorită pedepsei dureroase pe care ei o vor întâlni.

(53) Și Noi i-am dat lui Moise știința prin care să-i călăuzească către adevăr pe fiii lui Israel. Și am făcut Tora o Scriptură moștenită, pe care fiii lui Israel să o transmită, generație după generație.

(54) Ca o călăuzire către drumul cel drept și o îndemnare pentru cei ale căror minți sunt sănătoase.

(55) Așadar, rabdă, o, tu, profetule, tăgăduirii și minciunilor pe care tu le întâmpini din partea poporului tău și
suferinței pe care ei ți-o provocă, căci făgăduința lui Allah întru izbândirea și întărirea ta este adevărată, și în ea
nu există nicio îndoială. Și roagă-te pentru iertarea păcatului tău și preamărește-L pe Domnul tău, lăudându-L,
atât spre începutul, cât și spre sfârșitul zilei! (56) Cu adevărat, aceia care contestă versetele lui Allah, încercând să le
invalideze, fără ca ei să aibă vreun indiciu sau vreo dovadă, nu sunt împinși întru aceasta decât de dorința lor de a
se semeți și a se înalta deasupra adevărului, însă ei nu vor dobândi ceea ce își doresc. Așadar, caută adăpost la Allah,
o, tu, profetule, căci El este Cel care Aude vorbele supușilor Săi și Vede faptele lor; nimic din acestea nu îi scapă, și
îi va răsplăti pentru ele. (57) Crearea cerurilor și a pământului, datorită volumului și extinderii lor, este mai mare
decât crearea oamenilor. Iar Cel care le-a creat, în pofida măreției lor, este cu putere întru a readuce la viață morții
din morminte, pentru a-i judeca și a-i răsplăti, însă cei mai mulți dintre oameni nu știu și nu iau aminte la aceasta
și nici nu îl consideră un indiciu al adevărului învierii, în pofida clarității lui.

(58) Nu sunt deopotrivă cel care este orb și cel care vede; și nici nu sunt deopotrivă cei care cred în Allah și în trimișii Săi și împlinesc fapte bune, cu cei care săvârșesc o fapta rea prin credința lor nelegiuită și păcătuire. Însă voi vă aduceți aminte așa de puțin! Și dacă v-ați reaminti, voi ați ști care este diferența dintre cele două cete și ați purcede întru a fi dintre cei care au crezut și au plinit fapte bune, căutând mulțumirea lui Allah.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Susținerea lui Allah pentru profeții Săi și pentru dreptcredincioși este o rânduială divină neschimbată. 2 - Scuzele și regretele celui nelegiuit în Ziua Judecății nu îi vor mai fi acestuia de niciun folos. 3 - Importanța răbdării întru combaterea nelegiuirii. 4 - Crearea cerurilor și a pământului este un indiciu pentru înviere, întrucât Cel care a creat ceea ce este măreț este cu putere să readucă la viața ceea ce este mai neînsemnat.

إِنَّ ٱلسَّاعَةَ لَأٓتِيَةٞ لَّا رَيۡبَ فِيهَا وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ
لَا يُؤۡمِنُونَ ٥٩ وَقَالَ رَبُّكُمُ ٱدۡعُونِيٓ أَسۡتَجِبۡ لَكُمۡۚ
إِنَّ ٱلَّذِينَ يَسۡتَكۡبِرُونَ عَنۡ عِبَادَتِي سَيَدۡخُلُونَ جَهَنَّمَ
دَاخِرِينَ ٦٠ ٱللَّهُ ٱلَّذِي جَعَلَ لَكُمُ ٱلَّيۡلَ لِتَسۡكُنُواْ
فِيهِ وَٱلنَّهَارَ مُبۡصِرًاۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَذُو فَضۡلٍ عَلَى ٱلنَّاسِ وَلَٰكِنَّ
أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَشۡكُرُونَ ٦١ ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمۡ
خَٰلِقُ كُلِّ شَيۡءٖ لَّآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۖ فَأَنَّىٰ تُؤۡفَكُونَ ٦٢
كَذَٰلِكَ يُؤۡفَكُ ٱلَّذِينَ كَانُواْ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ يَجۡحَدُونَ ٦٣
ٱللَّهُ ٱلَّذِي جَعَلَ لَكُمُ ٱلۡأَرۡضَ قَرَارٗا وَٱلسَّمَآءَ بِنَآءٗ
وَصَوَّرَكُمۡ فَأَحۡسَنَ صُوَرَكُمۡ وَرَزَقَكُم مِّنَ
ٱلطَّيِّبَٰتِۚ ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمۡۖ فَتَبَارَكَ ٱللَّهُ رَبُّ
ٱلۡعَٰلَمِينَ ٦٤ هُوَ ٱلۡحَيُّ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَٱدۡعُوهُ مُخۡلِصِينَ
ربع الحزب ٤٨ لَهُ ٱلدِّينَۗ ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٦٥ ۞ قُلۡ إِنِّي
نُهِيتُ أَنۡ أَعۡبُدَ ٱلَّذِينَ تَدۡعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ لَمَّا جَآءَنِيَ
ٱلۡبَيِّنَٰتُ مِن رَّبِّي وَأُمِرۡتُ أَنۡ أُسۡلِمَ لِرَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٦٦

(59) Ceasul în care Allah îi va învia pe morți pentru a fi socotiți și răsplătiți va veni cu siguranță, și în el nu există nicio îndoială, însă cei mai mulți oameni nu cred în venirea sa și de aceea nici nu se pregătesc pentru întâmpinarea sa.

(60) Şi Domnul vostru, o, oameni, va zice: „Adorați-Mă numai pe Mine și chemați-Mă numai pe Mine, şi Eu voi răspunde rugii voastre și vă voi absolvi pe voi de pedeapsă și vă voi ierta vouă! Cu adevărat, aceia care se semețesc față de adorarea numai a Mea vor intra în Ziua Judecății în Gheena, înjosiți și umiliți."

(61) Allah este Cel care v-a făcut vouă noaptea o întunecime în care să sălășluiți și să vă găsiți odihnă, și v-a făcut vouă ziua luminoasă și deslușită pentru a plini treburile voastre în ea. Cu adevărat, Allah este Cel plin de îndurare față de oameni, de vreme ce El le-a oferit dintre binecuvântări, atât ceea ce este vădit, cât și ceea ce este ascuns. Însă cei mai mulți dintre oameni nu Îi sunt mulțumitori pentru cele cu care El i-a dăruit.

(62) Allah, Cel care v-a dăruit cu binecuvântările Sale, este Creatorul tuturor lucrurilor și nu există alt creator în afară de El. Nu există altă divinitate adorată întru dreptate afară de El. Așadar, cum de vă îndepărtați voi, întorcându-vă de la adorarea Sa către adorarea celor ce nu dețin vreun beneficiu și nici vreo daună pentru voi.

(63) Așa cum aceștia s-au depărtat de la credința în Allah și adorarea Lui, Unicul, tot astfel se întorc de la acestea și aceia care argumentează împotriva semnelor lui Allah, ce vădesc Unicitatea Sa, în toate timpurile și locurile. Și ei nu sunt călăuziți către adevăr și nici nu sunt conduși către îndrumare.

(64) Allah este Cel care a pus pământul la dispoziția voastră, făcându-l un loc întins și neted, pregătit pentru ca voi să vă puteți găsi stabilitatea pe acesta. Şi El a făcut cerul ca o clădire solidă deasupra voastră, care este ținută pentru a nu se prăbuși. Și El v-a dat vouă chip în pântecele mamelor voastre, și v-a făptuit în cel mai minunat chip cu putință.Și v-a înzestrat pe voi cu o hrană bună, curată și permisă. Cel care v-a dăruit pe voi cu toate aceste binecuvântări este Allah, Domnul vostru. Binecuvântat fie Allah, Stăpânul întregii suflări, afară de care nu există alt Stăpânitor, Preaslăvitul!

(65) El este Cel Veşnic Viu, care nu moare niciodată. Nu există altă divinitate adorată întru dreptate în afară de El. Așadar, rugați-va Lui, adorându-L și cerându-I, îndreptați numai către El, Unicul, fără a-i asocia Lui vreuna dintre creațiile Sale. Laudă lui Allah, Stăpânul întregii făpturi!

(66) O, tu, profetule! Spune: „Cu adevărat, Allah m-a oprit pe mine de la adorarea idolilor pe care voi îi adorați fără de Allah și care nu vă aduc niciun beneficiu și nici nu vă aduc vouă vreun rău, atunci când mie mi-au venit semne și dovezi clare ale falsității adorării lor. Și Allah mi-a poruncit să mă supun numai Lui, Unicul, întru adorare, căci El este Stăpânul a tot ceea ce este creat, și nu există niciun alt Stăpânitor în afară de El."

Dintre pildele acestor versete:

1 - Încorporarea rugii în conceptul de adorare, care trebuie îndreptată numai către Allah, pentru că ruga este esența adorării.

2 - Binecuvântările pogorâte de către Allah impun recunoștința și mulțumirea arătată de către supușii Săi.

3 - Confirmarea atributului vieții în ceea ce Îl privește pe Allah.

4 - Importanta sincerității și a devoțiunii în fapte.

هُوَ ٱلَّذِي خَلَقَكُم مِّن تُرَابٖ ثُمَّ مِن نُّطۡفَةٖ ثُمَّ مِنۡ عَلَقَةٖ ثُمَّ
يُخۡرِجُكُمۡ طِفۡلٗا ثُمَّ لِتَبۡلُغُوٓاْ أَشُدَّكُمۡ ثُمَّ لِتَكُونُواْ شُيُوخٗاۚ
وَمِنكُم مَّن يُتَوَفَّىٰ مِن قَبۡلُۖ وَلِتَبۡلُغُوٓاْ أَجَلٗا مُّسَمّٗى وَلَعَلَّكُمۡ
تَعۡقِلُونَ ٦٧ هُوَ ٱلَّذِي يُحۡيِۦ وَيُمِيتُۖ فَإِذَا قَضَىٰٓ أَمۡرٗا فَإِنَّمَا
يَقُولُ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ٦٨ أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ يُجَٰدِلُونَ
فِيٓ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ أَنَّىٰ يُصۡرَفُونَ ٦٩ ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِٱلۡكِتَٰبِ
وَبِمَآ أَرۡسَلۡنَا بِهِۦ رُسُلَنَاۖ فَسَوۡفَ يَعۡلَمُونَ ٧٠ إِذِ ٱلۡأَغۡلَٰلُ
فِيٓ أَعۡنَٰقِهِمۡ وَٱلسَّلَٰسِلُ يُسۡحَبُونَ ٧١ فِي ٱلۡحَمِيمِ
ثُمَّ فِي ٱلنَّارِ يُسۡجَرُونَ ٧٢ ثُمَّ قِيلَ لَهُمۡ أَيۡنَ مَا كُنتُمۡ
تُشۡرِكُونَ ٧٣ مِن دُونِ ٱللَّهِۖ قَالُواْ ضَلُّواْ عَنَّا بَل لَّمۡ نَكُن
نَّدۡعُواْ مِن قَبۡلُ شَيۡـٔٗاۚ كَذَٰلِكَ يُضِلُّ ٱللَّهُ ٱلۡكَٰفِرِينَ ٧٤
ذَٰلِكُم بِمَا كُنتُمۡ تَفۡرَحُونَ فِي ٱلۡأَرۡضِ بِغَيۡرِ ٱلۡحَقِّ وَبِمَا كُنتُمۡ
تَمۡرَحُونَ ٧٥ ٱدۡخُلُوٓاْ أَبۡوَٰبَ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَاۖ فَبِئۡسَ مَثۡوَى
ٱلۡمُتَكَبِّرِينَ ٧٦ فَٱصۡبِرۡ إِنَّ وَعۡدَ ٱللَّهِ حَقّٞۚ فَإِمَّا نُرِيَنَّكَ
بَعۡضَ ٱلَّذِي نَعِدُهُمۡ أَوۡ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيۡنَا يُرۡجَعُونَ ٧٧

67 El este Cel care l-a creat pe strămoșul vostru Adam din țărână, apoi v-a creat pe voi, după aceasta, dintr-o picătură. Apoi, după picătură, dintr-un cheag de sânge. Apoi El vă scoate din pântecele mamelor voastre drept nou-născuți, pentru ca mai apoi să ajungeți la vârsta maturității trupului, iar mai apoi creșteți, până ce deveniți bătrâni, iar unii dintre voi mor înainte de aceasta. Pentru ca voi să ajungeți la un termen hotărât, cunoscut de Allah, pe care nu îl puteți grăbi, și nici amâna. Poate că voi veți pricepe și veți trage foloase din aceste semne și dovezi ale puterii lui Allah și ale Unicității Sale.

68 El, Unicul, Preaslăvitul, este Cel în Mâna căruia se află viața, și El, Unicul, este cel în Mâna căruia se află moartea. Și, dacă El hotărăște un lucru, El nu trebuie decât să spună acestui lucru: "Fii" și el este.

69 Oare nu-i vezi tu, o, profetule, pe aceia care se ceartă în privința semnelor lui Allah, cum le tăgăduiesc în pofida clarității lor? Și tu vei rămâne mirat de felul în care ei resping adevărul și se abat de la el, în pofida limpezimii sale.

70 Aceia care mint în privința Coranului și a adevărului cu care Noi i-am trimis pe profeții Noștri vor cunoaște consecințele tăgăduirii lor și vor vedea sfârșitul lor cel rău.

71 Ei vor ști care va fi sfârșitul lor atunci când cătușele vor fi împrejurul gâturilor lor și lanțurile vor fi pe picioarele lor, și ei și vor fi târâți de îngerii pedepsei.

72 Care îi vor trage către o apă clocotită, a cărei fierbințeală sporește, după care ei vor fi arși în Foc.

73 Apoi li se va zice lor, cu ocară și mustrare: „Unde sunt dumnezeii pretinși de voi, pe care voi i-ați făcut asociați întru adorare.

74 În locul lui Allah, adorându-i pe idolii voștri care nu vă pot fi de vreun folos și nici nu vă pot aduce vreun rău?!" Necredincioșii vor zice: „Ei s-au depărtat de noi și nu-i mai putem vedea. Ba noi nu am adorat în viața lumească nimic care să merite a fi adorat!" Asemenea rătăcirii acestora, îi rătăcește Allah de la adevăr și pe necredincioșii din orice timp și loc.

75 Și li se va spune lor: „Această pedeapsa de care voi suferiți este urmarea celor de care voi v-ați bucurat întru facerea de asociați lui Allah, și a exagerării voastre întru această bucurie.

76 Intrați pe porțile Gheenei, în care veți sălășlui veșnic! Şi ce rău sălaș vor avea cei care s-au semețit în privința adevărului!

Și atunci când profetul lui Allah (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a întâmpinat suferințe din partea neamului său, Allah i-a poruncit lui răbdarea și l-a liniștit prin izbânda promisă lui, spunând:

77 Așadar rabdă, o, profetule, suferințelor și tăgăduirii la care te supun oamenii tăi! Cu adevărat, făgăduința lui Allah că tu vei fi izbânditor este adevărată și în ea nu există nicio îndoială. Și Noi, fie te vom face să vezi în viața ta o parte din pedeapsa cu care Noi îi amenințăm pe ei, asemenea zilei bătăliei de la Badr, fie te vom lăsa pe tine să te sfârșești mai înainte de aceasta. Însă numai la Noi va fi întoarcerea lor în Ziua Judecății și Noi îi vom răsplăti pe ei pentru faptele lor, făcându-i să între pentru veșnicie în Foc!

Dintre pildele acestor versete:

1 - Păsuirea oamenilor este o rânduială divină din care ei învață cum să trateze lucrurile în mod treptat în viața lor.

2 - Urâțenia bucuriei întru nelegiuire.

3 - Importanța răbdării în viața oamenilor, și mai ales în cazul acelora care cheamă la calea lui Allah.

وَلَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا رُسُلٗا مِّن قَبۡلِكَ مِنۡهُم مَّن قَصَصۡنَا عَلَيۡكَ
وَمِنۡهُم مَّن لَّمۡ نَقۡصُصۡ عَلَيۡكَۗ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَن يَأۡتِيَ
بِـَٔايَةٍ إِلَّا بِإِذۡنِ ٱللَّهِۚ فَإِذَا جَآءَ أَمۡرُ ٱللَّهِ قُضِيَ بِٱلۡحَقِّ وَخَسِرَ
هُنَالِكَ ٱلۡمُبۡطِلُونَ ٧٨ ٱللَّهُ ٱلَّذِي جَعَلَ لَكُمُ ٱلۡأَنۡعَٰمَ
لِتَرۡكَبُواْ مِنۡهَا وَمِنۡهَا تَأۡكُلُونَ ٧٩ وَلَكُمۡ فِيهَا مَنَٰفِعُ
وَلِتَبۡلُغُواْ عَلَيۡهَا حَاجَةٗ فِي صُدُورِكُمۡ وَعَلَيۡهَا وَعَلَى
ٱلۡفُلۡكِ تُحۡمَلُونَ ٨٠ وَيُرِيكُمۡ ءَايَٰتِهِۦ فَأَيَّ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ
تُنكِرُونَ ٨١ أَفَلَمۡ يَسِيرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَيَنظُرُواْ كَيۡفَ
كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۚ كَانُوٓاْ أَكۡثَرَ مِنۡهُمۡ وَأَشَدَّ
قُوَّةٗ وَءَاثَارٗا فِي ٱلۡأَرۡضِ فَمَآ أَغۡنَىٰ عَنۡهُم مَّا كَانُواْ يَكۡسِبُونَ
٨٢ فَلَمَّا جَآءَتۡهُمۡ رُسُلُهُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِ فَرِحُواْ بِمَا عِندَهُم مِّنَ
ٱلۡعِلۡمِ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُواْ بِهِۦ يَسۡتَهۡزِءُونَ ٨٣ فَلَمَّا رَأَوۡاْ
بَأۡسَنَا قَالُوٓاْ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَحۡدَهُۥ وَكَفَرۡنَا بِمَا كُنَّا بِهِۦ
مُشۡرِكِينَ ٨٤ فَلَمۡ يَكُ يَنفَعُهُمۡ إِيمَٰنُهُمۡ لَمَّا رَأَوۡاْ بَأۡسَنَاۖ سُنَّتَ
ٱللَّهِ ٱلَّتِي قَدۡ خَلَتۡ فِي عِبَادِهِۦۖ وَخَسِرَ هُنَالِكَ ٱلۡكَٰفِرُونَ ٨٥

(78) Și Noi am trimis popoarelor lor mulți profeți și mai înainte de tine, o, profetule. Oamenii lor i-au considerat pe ei mincinoși și le-au provocat suferință, însă ei au rămas răbdători în fața tăgăduirii și a abuzurilor lor. Despre unii dintre acești profeți ți-am povestit ție, iar despre alții dintre ei nu ți-am povestit. Și nu-i este permis vreunui profet să aducă vreun semn neamului său decât cu îngăduința lui Allah, Preaslăvitul. Așadar cererea necredincioșilor de a li se aduce miracole este o nelegiuire. Atunci când porunca lui Allah va veni întru izbândă sau pentru a judeca între profeți și popoarele lor, această judecată va fi întru dreptate și atunci necredincioșii vor fi nimiciți, iar profeții izbăviți. Și în acest moment în care se va judeca între robii lui Allah, cei care au fost nelegiuiți își vor pierde propriile lor suflete prin purtarea lor către factorii pierzaniei datorită necredinței lor.

(79) Allah este Cel care v-a făcut vouă cămilele, bovinele și ovinele pentru ca pe unele dintre ele să le folosiți pentru călărie, iar pe altele dintre ele pentru a mânca din carnea lor.

(80) De la aceste făpturi voi aveți beneficii diverse, care sunt reînnoite în fiecare perioadă de timp și prin intermediul lor voi vă satisfaceți unele dintre nevoile pe care voi le aveți, și dintre acestea, cea mai evidentă este purtarea voastră pe uscat și pe mare.

(81) Și El, Preaslăvitul, vă arată vouă semnele Sale ce indică puterea și unicitatea Sa. Dar oare pe care dintre semnele lui Allah le tăgăduiți, după ce v-a fost dovedit vouă că acestea sunt semnele Lui cele adevărate?!

(82) Oare nu au purces acei mincinoși pe pământ pentru a lua aminte care a fost sfârșitul popoarelor mincinoase de mai înainte de ei?! Acele popoare erau mult mai înstărite decât ei, și mai puternice și cu o și mai mare influență pe pământ. Însă nu le-au fost de niciun folos puterea agonisită de ei, atunci când asupra lor a venit pedeapsa lui Allah cea distrugătoare.

(83) Și atunci când le-au venit trimișii lor cu semne limpezi, ei le-au tăgăduit, și au persistat în știința pe care ei o aveau, și care, de fapt, contrazicea cele aduse de profeți. Și a pogorât astfel asupra lor pedepsele pe care ei le luau în derâdere, atunci când erau avertizați în privința acestora de către profeții lor.

(84) Și când au văzut pedeapsa Noastră, ei au zis, recunoscându-și greșelile, atunci când, de fapt, recunoașterea lor nu le mai este de niciun folos: „Noi credem numai în Allah, Unicul, și ne delasăm de asociații și idolii pe care îi adoram în locul Lui!"

(85) Însă nu le-a mai fost de niciun folos credința lor, atunci când [deja] au văzut pedeapsa Noastră pogorând asupra lor. Aceasta este rânduiala lui Allah hotărâtă asupra robilor Săi - nu le mai este de niciun folos credința lor atunci când deja au văzut cu proprii lor ochi pedeapsa; iar în momentul căderii pedepsei, necredincioșii și-au pierdut [deja] propriile lor suflete prin expunerea lor factorilor pierzaniei datorită necredinței în Allah și a lipsei cererii de iertare pentru aceasta înainte ca pedeapsa să se producă.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Allah are și alți profeți în afară de cei care sunt menționați de către El în Nobilul Coran și noi credem în aceștia, în totalitatea lor.

2 - Printre binecuvântările lui Allah se numără și evidențierea semnelor care dovedesc Unicitate Sa.

3 - Periculozitatea consecințelor fericirii întru nelegiuire și răutate asupra celor care îi dau curs.

4 - Inutilitatea credinței atunci când pedeapsa cea distrugătoare este văzută cu proprii ochi.

سُورَةُ فُصِّلَتْ

آياتها ٥٤ — ترتيبها ٤١

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

حمٓ ١ تَنزِيلٞ مِّنَ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ٢ كِتَٰبٞ فُصِّلَتۡ ءَايَٰتُهُۥ
قُرۡءَانًا عَرَبِيّٗا لِّقَوۡمٖ يَعۡلَمُونَ ٣ بَشِيرٗا وَنَذِيرٗا فَأَعۡرَضَ أَكۡثَرُهُمۡ
فَهُمۡ لَا يَسۡمَعُونَ ٤ وَقَالُواْ قُلُوبُنَا فِيٓ أَكِنَّةٖ مِّمَّا تَدۡعُونَآ إِلَيۡهِ
وَفِيٓ ءَاذَانِنَا وَقۡرٞ وَمِنۢ بَيۡنِنَا وَبَيۡنِكَ حِجَابٞ فَٱعۡمَلۡ إِنَّنَا عَٰمِلُونَ
٥ قُلۡ إِنَّمَآ أَنَا۠ بَشَرٞ مِّثۡلُكُمۡ يُوحَىٰٓ إِلَيَّ أَنَّمَآ إِلَٰهُكُمۡ إِلَٰهٞ وَٰحِدٞ
فَٱسۡتَقِيمُوٓاْ إِلَيۡهِ وَٱسۡتَغۡفِرُوهُۗ وَوَيۡلٞ لِّلۡمُشۡرِكِينَ ٦ ٱلَّذِينَ
لَا يُؤۡتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ وَهُم بِٱلۡأٓخِرَةِ هُمۡ كَٰفِرُونَ ٧ إِنَّ ٱلَّذِينَ
ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُمۡ أَجۡرٌ غَيۡرُ مَمۡنُونٖ ٨ ۞قُلۡ أَئِنَّكُمۡ نصف الحزب ٤٨
لَتَكۡفُرُونَ بِٱلَّذِي خَلَقَ ٱلۡأَرۡضَ فِي يَوۡمَيۡنِ وَتَجۡعَلُونَ لَهُۥٓ أَندَادٗاۚ
ذَٰلِكَ رَبُّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٩ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَٰسِيَ مِن فَوۡقِهَا
وَبَٰرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَآ أَقۡوَٰتَهَا فِيٓ أَرۡبَعَةِ أَيَّامٖ سَوَآءٗ
لِّلسَّآئِلِينَ ١٠ ثُمَّ ٱسۡتَوَىٰٓ إِلَى ٱلسَّمَآءِ وَهِيَ دُخَانٞ فَقَالَ
لَهَا وَلِلۡأَرۡضِ ٱئۡتِيَا طَوۡعًا أَوۡ كَرۡهٗا قَالَتَآ أَتَيۡنَا طَآئِعِينَ ١١

Surat Fussilat

Meccană

Dintre obiectivele acestui capitol:

Evidențierea modalității de combatere cu blândețe a celor ce resping Coranul și vădirea adevărului Coranului și a consecințelor tăgăduirii acestuia.

Interpretarea sensurilor [Tafsir]:

(1) Ha, Mim. Explicații asemănătoare au fost oferite la începutul Surat Al-Baqara.

(2) Acest Coran este o Revelație de la Allah, Cel Milostiv, Îndurător.

(3) O Carte ale cărei versete sunt tâlcuite în cel mai complet și mai perfect mod cu putință. El a fost făcut un Coran arab, pentru un neam de oameni care știu, pentru că aceștia sunt cei care trag foloase din sensurile sale și din călăuzirea către adevăr aflată în acesta.

(4) Un binevestitor pentru dreptcredincioși în privința frumoasei răsplăți pregătite lor de către Allah și un prevenitor pentru necredincioși cu privire la pedeapsa cea dureroasă a lui Allah. Însă cei mai mulți dintre ei se întorc și se îndepărtează, și ei nu ascultă cu acceptare călăuzirea aflată în acesta.

(5) Ei zic: „Inimile noastre sunt acoperite cu niște învelișuri și de aceea nu pricep cele la care tu ne chemi. Iar în urechile noastre este surzenie și noi nu-l putem auzi. Și între noi și tine se află un văl și nimic din ceea ce spui nu poate ajunge la noi. Așadar, tu săvârșește ceea ce dorești pe drumul tău și vom săvârși și noi ceea ce vedem potrivit pe drumul nostru, însă noi nu te vom urma pe tine niciodată.”

(6) O, tu, profetule! Spune-le acestor încăpățânați îndărătnici: „Eu nu sunt decât un om ca și voi, însă Allah mi-a revelat mie că cel adorat de voi întru dreptate este unul singur – Allah. Așadar, purcedeți pe calea ce duce către El și rugați-L pe El pentru iertarea păcatelor voastre!" Și sortiți pierzaniei și chinului vor fi politeiștii, care adoră pe altcineva în afară de Allah sau îi fac Acestuia asociați.

(7) Cei care nu dau Dania din averile lor și nu cred în Viața de Apoi, și nici în răsplata cea veșnică și chinul cel dureros aflate în aceasta!

(8) Cu adevărat, aceia care cred în Allah și în profeții Săi și împlinesc fapte bune, aceia vor avea o răsplată veșnică și neîntreruptă în Paradis.

(9) Spune, o, tu, profetule, mustrându-i pe politeiști: „De ce nu credeți voi în Allah, Cel care a creat pământul în două zile, ziua de duminică și ziua de luni, și Îi faceți Lui semeni pe care îi adorați fără de El?!" El este Stăpânul întregii făpturi!

(10) Și El a făcut pe pământ munți neclintiți, care îl fac stabil pentru a nu se cutremura. Și a orânduit pe el toate cele necesare pentru hrana oamenilor și a animalelor în patru zile în total, împreună cu cele două zile de mai înainte. Iar aceste două zile [cu care le-a completat pe cele două anterioare, pentru a deveni în total patru zile] sunt ziua de marți și ziua de miercuri, ca răspuns pentru aceia care doresc să întrebe despre ele.

(11) Apoi Preaslăvitul a voit crearea cerului, care în acea zi era un fum, și i-a zis lui și pământului: „Supuneți-vă amândouă poruncii Mele, de voie sau fără de voie, căci nu există scăpare de la aceasta pentru voi!" Și au răspuns: „Venim, supunându-ne de bunăvoie, căci noi nu avem nicio vrere în afară de Voia Ta, o, Domnul nostru!"

Dintre pildele acestor versete:

1 - Anularea de către necredincioși a mijloacelor călăuzirii, pe care ei le dețin, presupune persistența lor în necredință. 2 - Evidențierea statutului daniei anuale obligatorii [Zakat] și a faptului că ea este unul dintre stâlpii islamului. 3 - Supunerea Universului față de Allah Preaînaltul și împlinirea poruncii Sale în totalitate.

فَقَضَىٰهُنَّ سَبۡعَ سَمَٰوَاتٖ فِي يَوۡمَيۡنِ وَأَوۡحَىٰ فِي كُلِّ سَمَآءٍ أَمۡرَهَاۚ
وَزَيَّنَّا ٱلسَّمَآءَ ٱلدُّنۡيَا بِمَصَٰبِيحَ وَحِفۡظٗاۚ ذَٰلِكَ تَقۡدِيرُ ٱلۡعَزِيزِ
ٱلۡعَلِيمِ ١٢ فَإِنۡ أَعۡرَضُواْ فَقُلۡ أَنذَرۡتُكُمۡ صَٰعِقَةٗ مِّثۡلَ صَٰعِقَةِ
عَادٖ وَثَمُودَ ١٣ إِذۡ جَآءَتۡهُمُ ٱلرُّسُلُ مِنۢ بَيۡنِ أَيۡدِيهِمۡ وَمِنۡ
خَلۡفِهِمۡ أَلَّا تَعۡبُدُوٓاْ إِلَّا ٱللَّهَۖ قَالُواْ لَوۡ شَآءَ رَبُّنَا لَأَنزَلَ مَلَٰٓئِكَةٗ
فَإِنَّا بِمَآ أُرۡسِلۡتُم بِهِۦ كَٰفِرُونَ ١٤ فَأَمَّا عَادٞ فَٱسۡتَكۡبَرُواْ فِي
ٱلۡأَرۡضِ بِغَيۡرِ ٱلۡحَقِّ وَقَالُواْ مَنۡ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةًۖ أَوَلَمۡ يَرَوۡاْ أَنَّ ٱللَّهَ
ٱلَّذِي خَلَقَهُمۡ هُوَ أَشَدُّ مِنۡهُمۡ قُوَّةٗۖ وَكَانُواْ بِـَٔايَٰتِنَا يَجۡحَدُونَ
١٥ فَأَرۡسَلۡنَا عَلَيۡهِمۡ رِيحٗا صَرۡصَرٗا فِيٓ أَيَّامٖ نَّحِسَاتٖ لِّنُذِيقَهُمۡ
عَذَابَ ٱلۡخِزۡيِ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَاۖ وَلَعَذَابُ ٱلۡأٓخِرَةِ أَخۡزَىٰۖ وَهُمۡ
لَا يُنصَرُونَ ١٦ وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيۡنَٰهُمۡ فَٱسۡتَحَبُّواْ ٱلۡعَمَىٰ عَلَى
ٱلۡهُدَىٰ فَأَخَذَتۡهُمۡ صَٰعِقَةُ ٱلۡعَذَابِ ٱلۡهُونِ بِمَا كَانُواْ يَكۡسِبُونَ
١٧ وَنَجَّيۡنَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَكَانُواْ يَتَّقُونَ ١٨ وَيَوۡمَ يُحۡشَرُ أَعۡدَآءُ ٱللَّهِ
إِلَى ٱلنَّارِ فَهُمۡ يُوزَعُونَ ١٩ حَتَّىٰٓ إِذَا مَا جَآءُوهَا شَهِدَ عَلَيۡهِمۡ
سَمۡعُهُمۡ وَأَبۡصَٰرُهُمۡ وَجُلُودُهُم بِمَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ٢٠

(12) Și Allah a completat crearea cerurilor și a pământului în două zile: ziua de joi și ziua de vineri, și prin acestea a fost împlinită crearea cerurilor și a pământului în șase zile. Și Allah a revelat și a rânduit fiecărui cer menirea sa, și cele poruncite întru supunere și adorare. Și Noi am împodobit cerul cel mai de jos cu stele, și prin ele am protejat cerul de ascultarea șeitanilor. Aceasta este orânduiala Celui Puternic, pe care nimeni nu Îl poate învinge și Atoateștiutor al creațiilor Sale.
(13) Și dacă ei se întorc și se îndepărtează de credința în cele cu care tu ai venit, atunci spune-le lor, o, profetule: „Vă previn eu pe voi asupra unei pedepse ce se va năpusti asupra voastră, asemenea pedepsei căzute asupra lui ’Ad, neamul lui Hud și asupra lui Thamud, neamul lui Salih, atunci când ei i-au considerat mincinoși pe profeții lor!”
(14) Când au venit la ei trimișii, urmând unii altora, cu același mesaj, poruncindu-le să Îl adore numai pe Allah, Unicul, aceia dintre ei care erau necredincioși au zis: „Dacă Domnul nostru ar fi voit să pogoare asupra noastră trimiși dintre îngeri, ar fi făcut-o. Așadar, noi nu credem în cele cu care voi ați fost trimiși, pentru că voi sunteți oameni, ca și noi!"
(15) Cât despre Ad, neamul lui Hud, și ei au fost necredincioși și, peste aceasta, ei s-au semețit pe pământ, fără dreptate, și i-au nedreptățit pe cei dimprejurul lor, și au spus, fiind ademeniți de puterea lor: „Cine este mai puternic decât noi?!" După părerea lor, nimeni nu putea fi mai puternic decât ei. Și Allah le-a răspuns lor: „Oare aceștia nu știu și nu văd că Allah, Cel care i-a creat pe ei și a pus în ei puterea prin care ei au devenit nelegiuiți, este mai puternic decât ei?!” Și ei au tăgăduit semnele lui Allah cu care venise Hud (pacea fie asupra sa).
(16) Și Noi am trimis împotriva lor un vânt cu un sunet supărător, de-a lungul unor zile dezastruoase pentru ei, datorită chinului aflat în ele. Pentru ca să le dăm să guste pedeapsa rușinii și a înjosirii în viața lumească. Însă osânda care-i așteaptă pe ei în Viața de Apoi va fi și mai înjositoare, și ei nu vor găsi pe nimeni care să-i ajute și să-i scape de ea.
(17) Însă în ceea ce-i privește pe cei din neamul Thamud, poporul lui Salih, Noi i-am călăuzit prin evidențierea drumului cel drept pentru ei, însă ei au preferat rătăcirea în defavoarea călăuzirii către adevăr și i-a lovit pe ei astfel o pedeapsă umilitoare pentru ceea ce au agonisit întru necredință și păcătuire.
(18) Iar pe cei care au crezut în Allah și în trimișii Săi și au fost cu frică de Allah prin plinirea poruncilor Sale și depărtarea de restricțiile Sale, Noi i-am salvat de pedeapsa pogorâtă asupra poporului lor.
(19) În Ziua în care Allah îi va aduna pe dușmanii Săi, îndemnându-i către Iad, iar îngerii îi vor mâna, împingându-i de la primul și până la ultimul, fără a putea să fugă de Foc.
(20) Astfel încât, atunci când vor ajunge la Focul spre care ei au fost mânați, și pe care îl tăgăduiau atunci când ei săvârșeau faptele lor în viața lumească, vor da mărturie împotriva lor urechile lor și ochii lor și pieile lor, pentru ceea ce ei au săvârșit întru necredință și păcătuire.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Depărtarea de adevăr este motivul distrugerii, atât în această viață, cât și în Viața de Apoi.
2 - Semețirea și aroganța datorate puterii sunt doi dintre factorii ce opresc de la acceptarea adevărului.
3 - Necredincioșii vor fi atinși atât de pedeapsa acestei vieți, cât și de pedeapsa Vieții de Apoi.
4 - Mărturia depusă de membrele trupului omului în Ziua Judecății împotriva sa.

وَقَالُواْ لِجُلُودِهِمۡ لِمَ شَهِدتُّمۡ عَلَيۡنَاۖ قَالُوٓاْ أَنطَقَنَا ٱللَّهُ ٱلَّذِيٓ
أَنطَقَ كُلَّ شَيۡءٖۚ وَهُوَ خَلَقَكُمۡ أَوَّلَ مَرَّةٖ وَإِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ ٢١
وَمَا كُنتُمۡ تَسۡتَتِرُونَ أَن يَشۡهَدَ عَلَيۡكُمۡ سَمۡعُكُمۡ وَلَآ أَبۡصَٰرُكُمۡ
وَلَا جُلُودُكُمۡ وَلَٰكِن ظَنَنتُمۡ أَنَّ ٱللَّهَ لَا يَعۡلَمُ كَثِيرٗا مِّمَّا تَعۡمَلُونَ
٢٢ وَذَٰلِكُمۡ ظَنُّكُمُ ٱلَّذِي ظَنَنتُم بِرَبِّكُمۡ أَرۡدَىٰكُمۡ فَأَصۡبَحۡتُم
مِّنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ ٢٣ فَإِن يَصۡبِرُواْ فَٱلنَّارُ مَثۡوٗى لَّهُمۡۖ وَإِن يَسۡتَعۡتِبُواْ
فَمَا هُم مِّنَ ٱلۡمُعۡتَبِينَ ٢٤ ۞وَقَيَّضۡنَا لَهُمۡ قُرَنَآءَ فَزَيَّنُواْ لَهُم
مَّا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡ وَحَقَّ عَلَيۡهِمُ ٱلۡقَوۡلُ فِيٓ أُمَمٖ قَدۡ
خَلَتۡ مِن قَبۡلِهِم مِّنَ ٱلۡجِنِّ وَٱلۡإِنسِۖ إِنَّهُمۡ كَانُواْ خَٰسِرِينَ ٢٥
وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَا تَسۡمَعُواْ لِهَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانِ وَٱلۡغَوۡاْ فِيهِ
لَعَلَّكُمۡ تَغۡلِبُونَ ٢٦ فَلَنُذِيقَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ عَذَابٗا شَدِيدٗا
وَلَنَجۡزِيَنَّهُمۡ أَسۡوَأَ ٱلَّذِي كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ٢٧ ذَٰلِكَ جَزَآءُ أَعۡدَآءِ ٱللَّهِ
ٱلنَّارُۖ لَهُمۡ فِيهَا دَارُ ٱلۡخُلۡدِ جَزَآءَۢ بِمَا كَانُواْ بِـَٔايَٰتِنَا يَجۡحَدُونَ
٢٨ وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ رَبَّنَآ أَرِنَا ٱلَّذَيۡنِ أَضَلَّانَا مِنَ ٱلۡجِنِّ
وَٱلۡإِنسِ نَجۡعَلۡهُمَا تَحۡتَ أَقۡدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ ٱلۡأَسۡفَلِينَ ٢٩

ربع الحزب ٤٨

21 Și necredincioșii vor grăi către pieile lor: „De ce ați făcut mărturie împotriva noastră pentru cele cărora noi le-am dat curs în viața lumească?!” Acestea le vor răspunde: „Ne-a făcut pe noi să grăim Allah, Cel care face să grăiască toate lucrurile. El este Cel care v-a creat pe voi întâia oară, atunci când vă aflați în viața lumească, și la El, Unicul, veți fi întorși pentru judecată și răsplată!”
22 Voi nu v-ați putut ascunde atunci când ați săvârșit păcatele voastre pentru a nu da mărturie împotriva voastră urechile voastre, ochii voștri și pieile voastre, pentru că voi nu ați crezut în judecată și nici în răsplată și nici în pedeapsa de după moarte. Însă voi ați crezut că Allah, Preaslăvitul, nu știe multe din cele pe care voi le săvârșiți, și că acestea îi sunt ascunse Lui, și de aceea voi ați fost nepăsători.
23 Acest gând rău pe care voi l-ați avut despre Domnul vostru v-a dus la pieire, și din cauza acestuia ați devenit dintre cei pierzători, care au pierdut atât viața lumească, cât și Viața de Apoi!"
24 Și de unde să rabde cei împotriva cărora urechile, ochii și pieile lor au depus mărturie, iar Focul le va fi sălaș, și adăpostul în care ei se vor adăposti. Și de vor cere îndepărtarea de la ei a pedepsei, și mulțumirea lui Allah, ei nu vor obține mulțumirea Sa și nici nu vor intra niciodată în Paradis.
25 Noi le-am pregătit acestor necredincioși tovarăși apropiați dintre șeitani, care le-au împodobit lor faptele rele în viața lumească, precum și cele pe care ei le-au încălcat cu privire la Viața de Apoi și i-a făcut pe ei să uite de îndemânarea acesteia și de plinirea de fapte bune pentru ea. Și astfel s-a adeverit împotriva lor pedeapsa lui Allah, așa cum s-a adeverit și în privința altor comunități de mai înainte de ei, dintre djinni și dintre oameni. Cu adevărat, ei sunt cei pierzători, de vreme ce ei și-au pierdut propriile suflete, precum și familiile lor în Ziua Judecății, prin intrarea în Foc.
26 Iar necredincioșii au spus, sfătuindu-se unii pe alții, atunci când s-au văzut neputincioși întru a combate argumentele cu alte argumente pertinente: „Nu ascultați la acest Coran pe care vi-l citește vouă Muhammed, și nici nu va supuneți celor aflate în acesta, ci strigați și ridicați vocile atunci când acesta este citit, poate că în acest fel voi veți izbândi împotriva sa, și el se va delăsa astfel de recitarea lui și chemarea la el și astfel ne vom liniști în privința sa!"
27 Și pe cei are nu au crezut în Allah și i-au tăgăduit pe trimișii Săi Noi îi vom face să guste o pedeapsă cruntă în Ziua Judecății și îi vom răsplăti pentru ce a fost mai rău dintre cele pe care ei le-au săvârșit întru politeism și păcătuire, ca o pedeapsă pentru acestea.
28 Aceasta este răsplata dușmanilor lui Allah, care nu au crezut în El și i-au tăgăduit pe profeții Săi: Focul! În el, ei vor avea parte de veșnicia ce nu se sfârșește niciodată, drept răsplată pentru respingerea de către ei a semnelor lui Allah și a necredinței lor în acestea, în pofida clarității și puterii lor evidențiatoare.
29 Iar cei care nu cred în Allah și i-au tăgăduit pe profeții Săi vor spune: „Doamne, arată-ne nouă pe aceia dintre djinni și dintre oameni, care ne-au dus în rătăcire: Iblis, cel care a statornicit necredința și chemarea la aceasta, și fiul lui Adam, cel care a instaurat vărsarea de sânge, pentru ca noi să-i punem sub picioarele noastre în Foc, și pentru ca ei să fie dintre cei aflați în cea mai de jos treaptă a Iadului și cei mai crunt pedepsiți.

Dintre pildele acestor versete: 1 - A avea un gând rău despre Allah este una dintre atributele necredinței.
2 - Necredința și păcătuirea sunt cauzele punerii stăpânirii lui Șeitan asupra omului.
3 - Dorința celor care le-au urmat altora întru nelegiuire ca cei pe care ei i-au urmat să primească cea mai cruntă pedeapsă în Ziua Judecății.

إِنَّ ٱلَّذِينَ قَالُواْ رَبُّنَا ٱللَّهُ ثُمَّ ٱسۡتَقَٰمُواْ تَتَنَزَّلُ عَلَيۡهِمُ
ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ أَلَّا تَخَافُواْ وَلَا تَحۡزَنُواْ وَأَبۡشِرُواْ بِٱلۡجَنَّةِ
ٱلَّتِي كُنتُمۡ تُوعَدُونَ ٣٠ نَحۡنُ أَوۡلِيَآؤُكُمۡ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا
وَفِي ٱلۡأٓخِرَةِۖ وَلَكُمۡ فِيهَا مَا تَشۡتَهِيٓ أَنفُسُكُمۡ وَلَكُمۡ
فِيهَا مَا تَدَّعُونَ ٣١ نُزُلٗا مِّنۡ غَفُورٖ رَّحِيمٖ ٣٢ وَمَنۡ أَحۡسَنُ
قَوۡلٗا مِّمَّن دَعَآ إِلَى ٱللَّهِ وَعَمِلَ صَٰلِحٗا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ
ٱلۡمُسۡلِمِينَ ٣٣ وَلَا تَسۡتَوِي ٱلۡحَسَنَةُ وَلَا ٱلسَّيِّئَةُۚ ٱدۡفَعۡ
بِٱلَّتِي هِيَ أَحۡسَنُ فَإِذَا ٱلَّذِي بَيۡنَكَ وَبَيۡنَهُۥ عَدَٰوَةٞ كَأَنَّهُۥ
وَلِيٌّ حَمِيمٞ ٣٤ وَمَا يُلَقَّىٰهَآ إِلَّا ٱلَّذِينَ صَبَرُواْ وَمَا يُلَقَّىٰهَآ
إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٖ ٣٥ وَإِمَّا يَنزَغَنَّكَ مِنَ ٱلشَّيۡطَٰنِ نَزۡغٞ
فَٱسۡتَعِذۡ بِٱللَّهِۖ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ ٣٦ وَمِنۡ ءَايَٰتِهِ
ٱلَّيۡلُ وَٱلنَّهَارُ وَٱلشَّمۡسُ وَٱلۡقَمَرُۚ لَا تَسۡجُدُواْ لِلشَّمۡسِ
وَلَا لِلۡقَمَرِ وَٱسۡجُدُواْۤ لِلَّهِ ٱلَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمۡ
إِيَّاهُ تَعۡبُدُونَ ٣٧ فَإِنِ ٱسۡتَكۡبَرُواْ فَٱلَّذِينَ عِندَ
سجدة رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُۥ بِٱلَّيۡلِ وَٱلنَّهَارِ وَهُمۡ لَا يَسۡـَٔمُونَ۩ ٣٨

Și atunci când Allah a menționat pedeapsa vrăjmașilor Săi a menționat și răsplata celor aleși de El și a spus:

(30) Însă în ceea ce-i privește pe cei care zic: „Domnul nostru este Allah, nu există alt Domn în afară de El!" și apoi au fost fermi întru plinirea poruncilor Sale și depărtarea de restricțiile Sale, asupra lor pogoară îngerii în momentul morții lor, zicându-le: „Nu vă temeți de moarte și nici de ceea ce va urma după aceasta, și nu fiți mâhniți de cele pe care le-ați lăsat în urma voastră în această viață, și primiți buna vestire a Raiul, care v-a fost promis vouă în viața lumească pentru credința voastră în Allah și pentru faptele voastre bune!

(31) Noi suntem ocrotitorii voștri în viața lumească și v-am întărit și v-am protejat pe voi, și Noi suntem ocrotitorii voștri și în Viața de Apoi, căci ocrotirea noastră pentru voi este permanentă. Iar în Paradis voi veți avea toate poftele și plăcerile dorite de sufletele voastre și în el veți avea tot ceea ce veți cere dintre cele pe care le doriți.

(32) O îndestulare pregătită pentru ospătarea voastră de la un Stăpân Iertător al păcatelor celor care se căiesc dintre robii Săi, Îndurător cu ei."

(33) Și nimeni nu spune vorbe mai frumoase decât acela care cheamă la credință în Unicitatea lui Allah și făptuirea întru Legea Sa, și săvârșește fapte bune ce Îl mulțumesc pe Domnul lui și zice: „Eu sunt, cu adevărat, dintre cei pe deplini supuși lui Allah." Iar cel care plinește toate acestea este dintre oamenii care spun cele mai frumoase cuvinte.

(34) Nu este deopotrivă plinirea de fapte bune și supunere, care Îl mulțumesc pe Allah, cu săvârșirea faptelor rele și a păcatelor care Îl mâniază pe El. Respinge răul făcut ție de către oameni cu o atitudine mai frumoasă. Și iată că [astfel] cel care, între tine și el era mai înainte vrăjmășie, dacă tu ai răspuns răului său cu o fapta bună față de el, devine ca și cum ar fi [pentru tine] un prieten apropiat.

(35) Însă această calitate nobilă nu le va fi dată decât acelora care sunt răbdători la abuzurile celorlalți și la răul întâmpinat din partea oamenilor. Însă nu este îndrumat către aceasta decât acela care are parte de mare noroc, datorită multitudinii binelui aflat în aceasta și a beneficiilor sale multiple.

(36) Și dacă Șeitan te va ademeni pe tine vreodată către ceea ce este rău, caută adăpost la Allah și refugiază-te la El, căci El este Cel care Aude tot ceea ce spui și Atoateștiutor al situației tale.

(37) Și printre semnele lui Allah care indică măreția și unicitatea Sa, se numără și noaptea și ziua, în succesiunea lor, precum și Soarele și Luna. Așadar, o, oameni, nu vă prosternați voi Soarelui, și nici nu vă prosternați Lunii, ci prosternați-vă doar dinaintea lui Allah, Unicul, Cel care le-a creat pe ele, dacă voi Îl adorați cu adevărat pe El.

(38) Și chiar dacă ei se semețesc, și se îndepărtează și nu se prosternează lui Allah, Creatorul, îngerii aflați la Allah Îl preaslăvesc și îl laudă pe El, Preaslăvitul, noapte și zi, împreună, și ei nu ostenesc întru adorarea Sa.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Statutul statorniciei întru religie este măreț la Allah.

2 - Înnobilarea de către Allah a supușilor Săi cei dreptcredincioși și luarea în grijă Sa a ceea ce-i privește pe aceștia, precum și pe cei ce le urmează lor.

3 - Statutul chemării la calea lui Allah, care este considerată a fi una dintre cele mai binecuvântate fapte.

4 - Răbdarea suferințelor și respingerea unui rău cu ceea ce este bun sunt două dintre atributele de care cel care cheamă la calea lui Allah nu se poate lipsi.

وَمِنْ ءَايَٰتِهِۦٓ أَنَّكَ تَرَى ٱلْأَرْضَ خَٰشِعَةً فَإِذَآ أَنزَلْنَا عَلَيْهَا ٱلْمَآءَ
ٱهْتَزَّتْ وَرَبَتْ ۚ إِنَّ ٱلَّذِىٓ أَحْيَاهَا لَمُحْىِ ٱلْمَوْتَىٰٓ ۚ إِنَّهُۥ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ
قَدِيرٌ ٣٩ إِنَّ ٱلَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِىٓ ءَايَٰتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَآ ۗ أَفَمَن
يُلْقَىٰ فِى ٱلنَّارِ خَيْرٌ أَم مَّن يَأْتِىٓ ءَامِنًا يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ ۚ ٱعْمَلُوا۟ مَا شِئْتُمْ ۖ
إِنَّهُۥ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ٤٠ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِٱلذِّكْرِ لَمَّا جَآءَهُمْ ۖ
وَإِنَّهُۥ لَكِتَٰبٌ عَزِيزٌ ٤١ لَّا يَأْتِيهِ ٱلْبَٰطِلُ مِنۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ
خَلْفِهِۦ ۖ تَنزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ٤٢ مَّا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ
لِلرُّسُلِ مِن قَبْلِكَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ
٤٣ وَلَوْ جَعَلْنَٰهُ قُرْءَانًا أَعْجَمِيًّا لَّقَالُوا۟ لَوْلَا فُصِّلَتْ ءَايَٰتُهُۥٓ ۖ
ءَا۬عْجَمِىٌّ وَعَرَبِىٌّ ۗ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ هُدًى وَشِفَآءٌ ۖ وَٱلَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ فِىٓ ءَاذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ
يُنَادَوْنَ مِن مَّكَانٍۭ بَعِيدٍ ٤٤ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَٰبَ
فَٱخْتُلِفَ فِيهِ ۗ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقُضِىَ
بَيْنَهُمْ ۚ وَإِنَّهُمْ لَفِى شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ٤٥ مَّنْ عَمِلَ صَٰلِحًا
فَلِنَفْسِهِۦ ۖ وَمَنْ أَسَآءَ فَعَلَيْهَا ۗ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّٰمٍ لِّلْعَبِيدِ ٤٦

39 Și printre minunile Sale care indică măreția și unicitatea Sa și puterea Sa de a-i învia pe oameni, se numără și aceea că pământul pe care tu îl vezi fără nicio plantă pe el, atunci când Noi pogorâm asupra lui apă de ploaie, el se mișcă datorită creșterii semințelor îngropate în acesta și se umflă. Cu adevărat, Cel care a înviat prin plante acest pământ mort este Cel care îi va readuce la viață pe morți și îi va învia pe ei pentru judecată și răsplată; fiindcă El este cu putere peste toate, și nu îi este cu neputință, nici învierea pământului după moartea sa, și nici învierea morților și ridicarea lor din morminte.

40 Aceia care deviază de la ceea ce este drept în privința semnelor lui Allah, tăgăduindu-le, mințind în privința lor și distorsionându-le, nu Ne rămân necunoscuți Nouă, ci Noi îi știm prea bine pe ei. Și oare acela care este aruncat în Foc va fi mai bun sau acela care va veni în Ziua Învierii la adăpost de pedeapsa? O, voi, oameni, faceți ceea ce voiți din ceea ce este bun sau din ceea ce este rău, căci Noi v-am făcut vouă limpede atât binele, cât și răul, iar Allah este Binevăzător a ceea ce voi faceți dintre acestea și nimic din faptele voastre nu îi este ascuns Lui.

41 Cu adevărat, aceia care nu au crezut în Coran, atunci când acesta le-a venit de la Allah, vor fi pedepsiți în Ziua Judecății. Și el, cu adevărat, este o Carte plină de putere și de neînfrânt, și niciun răufăcător nu o poate denatura, și niciun schimbător nu o poate modifica.

42 Deșertăciunea nu va veni la ea nici de dinaintea ei și nici din urma ei, nici prin scăderea a ceva din ea și nici prin surplus și nici prin înlocuire sau denaturare. Aceasta este o Revelație de la Cel Înțelept în creația, orânduirea și legiuirea Sa și Cel veșnic Lăudat. Și atunci când Allah a menționat situația celor ce au mințit împotriva Cărții, a întărit răbdarea profetului Său și l-a alinat prin cele pe care i le povestea despre cele întâmpinate de frații săi, profeți de mai înainte, dintre tăgăduire, bătaie de joc și calomniere, spunând:

43 Și nu ți se spune ție, o, tu, profetule, dintre tăgăduiri decât ceea ce li s-a spus și trimișilor de mai înainte de tine. Fii așadar răbdător, căci Domnul tău este Dătător de Iertare acelora care I se căiesc dintre supușii Săi și Dătător al unei pedepse dureroase acelora care persistă în păcatele lor, fără a-și cere iertare.

44 Și dacă Noi am fi pogorât acest Coran într-o altă limbă, alta decât limba arabă, cei necredincioși dintre ei ar zice:
„Dacă versetele sale ar fi tâlcuite, astfel încât noi să le pricepem? Oare este Coranul nearab, iar cel ce l-a adus este
arab?" Spune-le acestora, o, tu, profetule: „Coranul este pentru cei care cred în Allah și în profeții Săi, o călăuzire
de la rătăcire și nefericire și, totodată, tămăduire a ignoranței aflate în piepturi și a consecințelor acesteia. Însă aceia
care nu cred în Allah au în urechile lor surzenie și el este pentru ei nevăzut și ei nu îl pricep! Aceștia sunt asemenea
celui ce este chemat dintr-un loc îndepărtat, și oare cum ar putea ei astfel să audă chemarea celui care îi cheamă pe
ei!" 45 Noi i-am dăruit lui Moise Tora și ei s-au împărțit în privința ei – unii dintre ei crezând în ea, iar alții nu. Și
de n-ar fi fost făgăduința lui Allah de a judeca între robii Săi în Ziua Judecății în privința celor asupra cărora ei s-au
diferențiat, s-ar fi judecat între cei ce erau în neînțelegere cu privire la Tora și ar fi fost deosebit cel întru adevăr de
cel nelegiuit, iar cel întru adevăr ar fi fost înnobilat, pe când cel nelegiuit ar fi fost înjosit. Însă necredincioșii sunt
într-o mare nedumerire și incertitudine în privința Coranului.

46 Cel care săvârșește o faptă bună, consecințele faptei sale bune nu se vor întoarce decât asupra sa, căci Allah nu trage beneficii de pe urma faptelor bune ale niciunuia dintre voi. Iar cel care face o fapta rea, răul acesteia nu se va răsfrânge decât asupra lui, căci Allah nu este afectat de păcatul vreuneia dintre făpturile Sale. Și El îi va răsplăti pe fiecare dintre ei cu cele pe care ei le merită, iar Domnul tău, o, profetule, nu este nedrept cu robii Săi și El nu le scade lor răsplata pentru faptele lor bune și nici le sporește faptele lor rele.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Protejarea de schimbare și distorsionare a Coranului de către Allah și asumarea de către El, Preaslăvitul, a acestei protejări, spre deosebire de Scripturile anterioare acestuia. 2 - Anularea argumentelor împotriva credinței ridicate de către politeiștii arabi prin revelarea Coranului în propria lor limba. 3 - Negarea atributului nedreptății în ceea ce Îl privește pe Allah și confirmarea atributului dreptății Acestuia.